

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

20375 *Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i de les ciutats amb estatut d'autonomia s'ha configurat seguint les disposicions constitucionals sobre la base dels acords presos al si del Consell de Política Fiscal i Financera.

Malgrat els resultats globalment positius en termes de suficiència i autonomia, alguns aspectes estructurals del sistema aprovat en el Consell de Política Fiscal i Financera de 27 de juliol de 2001 i recollit a la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, juntament amb el significatiu i asimètric augment de la població experimentat en els anys de la seva aplicació i l'aprovació de les reformes dels estatuts d'autonomia de sis comunitats autònomes, han determinat la necessitat de la seva reforma.

Com a culminació d'un llarg procés en el qual s'ha produït un intens debat entre l'Estat i les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, a la reunió de 15 de juliol de 2009, ha adoptat, a proposta del Govern de la Nació, l'Acord 6/2009, de reforma del sistema de finançament autonòmic i de les ciutats amb estatut d'autonomia la posada en pràctica de la qual exigeix portar a terme una sèrie de reformes legals. Aquesta Llei emprèn les reformes que no requereixen el rang de llei orgànica, de manera que complementa la reforma de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, per la Llei orgànica 3/2009.

Aquesta Llei s'estructura en un títol preliminar, quatre títols, vuit disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

El títol preliminar defineix l'objecte de la Llei, que consisteix a regular el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia des de l'1 de gener de 2009, incloent-hi la garantia de finançament de serveis públics fonamentals, els fons de convergència autonòmica, el règim general de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i els òrgans de coordinació de la gestió tributària, alhora que es modifiquen determinades normes tributàries afectades.

II

Els eixos bàsics d'aquest nou sistema són el reforç de les prestacions de l'estat del benestar, l'increment de l'equitat i la suficiència en el finançament del conjunt de les competències autonòmiques, l'augment de l'autonomia i la coresponsabilitat i la millora de

la dinàmica i l'estabilitat del sistema i de la seva capacitat d'ajust a les necessitats dels ciutadans.

Aquests eixos es concreten en els diferents elements del sistema regulats a la Llei. Així, l'estat del benestar es reforça mitjançant la incorporació per l'Estat de recursos addicionals que s'integren gradualment en el nou sistema, dins del marc de la política d'estabilitat macroeconòmica i pressupostària.

El principi de suficiència, per la seva part, queda garantit mitjançant el Fons de suficiència global, que permet assegurar el finançament de la totalitat de les competències de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, alhora que es respecten els resultats del model actual a través de la clàusula de l' statu quo, de manera que cap hi perdi amb el canvi de model.

El reforç de l'equitat s'instrumenta bàsicament a través del nou Fons de garantia de serveis públics fonamentals, el qual garanteix que, en compliment de l'article 158.1 de la Constitució i del quinzè de la Llei orgànica 8/1980, de finançament de les comunitats autònomes, totes les comunitats autònomes rebin els mateixos recursos per habitant, en termes de població ajustada o unitat de necessitat, no només el primer any d'aplicació, sinó també en el futur. També contribueixen a incrementar l'equitat en el sistema els Fons de convergència, creats mitjançant fons addicionals de l'Estat amb els objectius de reforçar la convergència en finançament per càpita i la convergència en els nivells de vida dels ciutadans.

Els principis d'autonomia i coresponsabilitat es reforcen en aquest nou sistema mitjançant l'augment dels percentatges de cessió dels tributs parcialment cedits a les comunitats autònomes i mitjançant l'increment de les competències normatives d'aquestes perquè tinguin més capacitat per decidir la composició i el volum d'ingressos de què disposen. Igualment es reforça la col·laboració recíproca entre les administracions tributàries de les comunitats autònomes i l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i també es preveu de manera innovadora la possibilitat de delegar en les comunitats autònomes la revisió en la via administrativa dels actes de gestió dictats per les seves administracions tributàries. Aquest augment de la coresponsabilitat es fa compatible amb el respecte a la unitat de mercat.

Es millora la dinàmica del sistema amb l'objectiu d'afavorir-ne l'estabilitat. Per a això, s'introdueixen mecanismes efectius i explícits d'ajust dels recursos a les necessitats dels ciutadans mitjançant l'actualització anual de les variables que determinen la necessitat de finançament als efectes de calcular la participació en el Fons de garantia de cada comunitat autònoma, a més de preveure's una avaluació quinquennal dels resultats del sistema. També l'increment del pes dels recursos tributaris en el global del finançament de les comunitats autònomes ha de contribuir a una evolució més equilibrada dels recursos.

Finalment, es pot destacar d'aquesta reforma, per la seva importància financera, la possibilitat d'ajornament i fraccionament a favor de les comunitats i ciutats autònomes del reintegrament de les quantitats que resultin a favor de l'Estat en les liquidacions dels exercicis de 2008 i 2009.

El títol I, sota la rúbrica «El sistema de finançament de les comunitats autònomes» s'estructura en les seccions següents: secció 1a: «Necessitats globals de finançament de l'any base» (articles 2 a 6), secció 2a: «Recursos financers del sistema en l'any base» (articles 7 a 10) i secció 3a: «Evolució del sistema de finançament: suficiència dinàmica» (articles 11 a 21).

La secció 1a regula la determinació de les necessitats globals de finançament en l'any base, que estan constituïdes pel resultat de sumar a les necessitats de finançament de l'any base els recursos addicionals de l'Estat que s'integren en el sistema en els anys 2009 i 2010, i detalla aquests recursos addicionals. Pel que fa a l'any 2009, l'objectiu del sistema és que les comunitats autònomes vegin incrementat el finançament que els proporcionaria en l'any esmentat el sistema que regula la Llei 21/2001, de 27 de desembre, en uns recursos addicionals el repartiment dels quals figura perfectament determinat d'acord amb diferents criteris objectius. Quant als recursos que s'integren en el sistema per a 2010, la Llei també en detalla la quantia i els criteris de repartiment, i en fixa l'efectivitat en la

liquidació que es practicarà el 2012 dels recursos definitius. Finalment, incorpora una garantia de creixement mínim d'aquests recursos, juntament amb els fons de convergència, respecte als proporcionats per a l'any 2009.

La secció 2a regula els recursos financers del sistema en l'any base que es destinen a finançar les necessitats globals, com són els tributs cedits, la transferència del Fons de garantia de serveis públics fonamentals i el Fons de suficiència global.

Els tributs cedits, que conformen el que la Llei anomena la capacitat tributària de les comunitats autònomes, són els que recollia la Llei 21/2001, de 27 de desembre, tot i que es produeix una elevació del percentatge de cessió de l'impost sobre la renda de les persones físiques del 33% al 50%, de l'impost sobre el valor afegit del 35% al 50% i dels impostos especials de fabricació sobre la cervesa, el vi i begudes fermentades, productes intermedis, alcohol i begudes derivades, hidrocarburs i labors del tabac del 40% al 58%.

La transferència del Fons de garantia de serveis públics fonamentals instrumenta la participació de les comunitats en aquest Fons, garantia d'equitat i anivellament inexistent en el sistema anterior, que té per objecte assegurar que cada comunitat autònoma rep els mateixos recursos per unitat de necessitat per finançar els serveis públics fonamentals essencials de l'estat del benestar. Es concreten els recursos que constitueixen aquest Fons (el 75% de la capacitat tributària de les comunitats autònomes i l'aportació de l'Estat), així com els criteris de repartiment mitjançant una sèrie de variables que han de determinar la població ajustada o unitat de necessitat, que inclou de manera innovadora la població en edat escolar, millora la ponderació de les variables no poblacions (dispersió, superfície i insularitat) i diversifica la població protegida equivalent per edats per reconèixer més bé l'envelliment.

El Fons de suficiència global actua com a recurs de tancament del sistema, i assegura que les necessitats globals de finançament de cada comunitat en l'any base es cobreixen amb la seva capacitat tributària, la transferència del Fons de garantia i el mateix Fons de suficiència.

La secció 3a d'aquest títol primer es dedica a l'evolució del sistema de finançament, que conté el marc general per a l'aplicació del sistema en els anys de la seva vigència. De la mateixa manera que el sistema que regula la Llei 21/2001, de 27 de desembre, el nou sistema de finançament actua mitjançant uns lliuraments a càrrec dels recursos subjectes a liquidació i una liquidació definitiva d'aquests, i realitza una liquidació conjunta dels recursos subjectes a liquidació i dels fons de convergència.

Són recursos subjectes a liquidació la tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el rendiment cedit de l'impost sobre el valor afegit i els impostos especials de fabricació, la transferència del Fons de garantia i el Fons de suficiència global.

La Llei descriu el càlcul dels lliuraments a compte i de les liquidacions dels recursos tributaris, la seqüència temporal dels pagaments i la seva instrumentació pressupostària, i manté l'esquema dels articles vigents a la Llei 21/2001, de 27 de desembre, i el seu contingut substancial, tot i que adapta aquesta regulació als nous percentatges de cessió i millora el càlcul dels lliuraments a compte de la tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Com que es tracta d'un nou element en el sistema de finançament, s'hi incorpora la regulació dels lliuraments a compte i la liquidació definitiva de la transferència del Fons de garantia. L'import del lliurament a càrrec de la transferència parteix de la previsió del Fons de garantia i de la previsió de la participació en aquest a partir de les variables que componen la població ajustada, estimades segons les últimes dades disponibles. La liquidació definitiva d'aquesta transferència exigeix determinar l'import definitiu del Fons, per a la qual cosa és necessari prèviament valorar l'aportació de l'Estat a partir de l'ITE definitiu. També exigeix conèixer els valors definitius de les variables que constitueixen la població ajustada. Precisament aquesta actualització anual de les variables que determinen la unitat de necessitat constitueix una de les principals novetats del sistema, li proporciona estabilitat i flexibilitat i permet el seu ajust a l'evolució de les necessitats de les comunitats autònomes.

De la mateixa manera que el sistema regulat per la Llei 21/2001, de 27 de desembre, el lliurament a compte del Fons de suficiència global es determina cada any en funció de l'actualització provisional del Fons de suficiència global de cada comunitat autònoma i ciutat amb estatut d'autonomia en l'any base a partir de l'estimació de la variació de l'ITE entre l'any base i l'any per al qual es determina el lliurament a compte. Aquesta variació es converteix en l'element tècnic clau del precepte, tant per a la determinació del lliurament a compte com per a la posterior liquidació definitiva. El terme ITE es defineix com la caixa de l'Estat en un determinat any derivada dels tributs compartits (recaptació menys pagaments) i es regula l'homogeneïtzació d'aquest terme en l'any base i el corrent per permetre que la variació estimada ho sigui en termes homogenis.

Finalment, es despleguen els supòsits de revisió del Fons de suficiència global, que pot obeir, o bé als traspassos de nous serveis o ampliacions o revisions de traspassos anteriors, o bé a l'efectivitat de la cessió de tributs, epígraf sota el qual s'inclouen els supòsits de variació en els tipus impositius d'impostos especials de fabricació i impost sobre el valor afegit, i se'n preveu la revisió automàtica per part de l'Estat.

III

El títol II s'ocupa de la regulació detallada dels nous fons de convergència autonòmica: el Fons de competitivitat i el Fons de cooperació. Es tracta de fons creats amb recursos addicionals de l'Estat i amb els objectius d'aproximar les comunitats autònomes en termes de finançament per habitant ajustat i d'afavorir l'equilibri econòmic territorial, per contribuir a la igualtat i l'equitat.

El Fons de competitivitat es crea amb la finalitat de reforçar l'equitat i l'eficiència en el finançament de les necessitats dels ciutadans i reduir les diferències en finançament homogeni per càpita entre comunitats autònomes, alhora que s'incentiva l'autonomia i la capacitat fiscal i es desincentiva la competència fiscal a la baixa.

La Llei recull l'import de la dotació pressupostària d'aquest Fons l'any 2009 i les regles d'evolució de la dotació, defineix de manera detallada tots els conceptes rellevants en l'operativa d'aquest fons, determina les condicions que han de complir les comunitats autònomes per ser-ne beneficiàries i el repartiment del Fons entre les comunitats autònomes que hi accedeixen. També es regula la gestió del Fons, que s'ha de liquidar de manera conjunta amb tots els recursos que formen part del sistema i amb el Fons de cooperació.

El Fons de cooperació es crea amb l'objectiu últim d'equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i estimular el creixement de la riquesa i la convergència regional en termes de renda de comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

Es defineix l'import de la seva dotació pressupostària per a l'any 2009 i les regles d'evolució de la dotació, les comunitats autònomes beneficiàries i els repartiments del Fons, i en destaca l'existència d'un subfons per a les comunitats autònomes d'un creixement de població més baix.

IV

El títol III es dedica a regular la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i desplega la modificació de la Llei orgànica 8/1980, de finançament de les comunitats autònomes en aquest punt, com a conseqüència de l'Acord 6/2009 del Consell de Política Fiscal i Financera, per la qual s'incrementen els percentatges de cessió en els principals impostos cedits (impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre el valor afegit i impostos especials de fabricació) i s'augmenten les competències de les comunitats autònomes respecte a l'impost sobre la renda de les persones físiques, fet que suposa un clar avanç en la seva autonomia i coresponsabilitat tributàries.

La secció 1a manté la llista de tributs cedits que recollia la Llei 21/2001, de 27 de desembre, i que contenen alguns dels estatuts d'autonomia recentment reformats.

La secció 2a regula l'abast i les condicions generals de la cessió d'aquests tributs.

Les modificacions que s'introdueixen en aquesta secció obeeixen a l'increment en els percentatges de cessió dels tributs parcialment cedits. Així, es redefeixen els components del deute tributari cedit en l'impost sobre la renda de les persones físiques d'acord amb la

nova cessió acordada del 50%, i també es milloren determinats aspectes tècnics de la cessió per ajustar els components que se cedeixen al 50% del rendiment. D'altra banda, s'incrementa al 50% el percentatge cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre el valor afegit i al 58% el percentatge de cessió dels impostos especials de fabricació sobre la cervesa, el vi i begudes fermentades, els productes intermedis, l'alcohol i begudes derivades, els hidrocarburs i les labors del tabac.

També en aquesta secció es modifica el concepte de residència habitual a efectes de l'impost sobre successions i donacions, ja que s'amplia el període que s'ha de considerar per a la seva determinació d'un a cinc anys i es fa coincidir el punt de connexió per a l'atribució del rendiment amb el que determina la normativa aplicable.

La secció 3a, dedicada a regular l'abast i les condicions específiques de la cessió dels tributs, és objecte de modificacions puntuals respecte a la Llei 21/2001, de 27 de desembre, que obeeixen a diferents causes.

Així, en relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats s'articulen dues modificacions. D'una banda, s'adapta la definició del fet imposable que és objecte de cessió a la nova redacció de l'article 19 del text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats que preveu la Llei 4/2008, de 23 de desembre, per la qual se suprimeix el gravamen de l'impost sobre patrimoni, es generalitza el sistema de devolució mensual a l'impost sobre el valor afegit, i s'introdueixen altres modificacions en la normativa tributària, per adaptar-ho a la Directiva 2008/7/CE. D'altra banda, s'aclareix el punt de connexió per a l'atribució del rendiment entre comunitats autònomes en el cas d'anotacions preventives d'embargament, quan el valor real dels béns embargats en diferents comunitats autònomes sigui superior a la base imposable gravada d'acord amb les normes de l'impost, en línia amb la doctrina administrativa.

En relació amb la taxa estatal sobre rifes, tómbols, apostes i combinacions aleatòries, es modifica el punt de connexió com a conseqüència de la supressió del règim d'autorització prèvia per a l'organització i celebració de les combinacions aleatòries.

Quant a l'impost sobre hidrocarburs i l'impost sobre l'electricitat, s'especifica que és el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el que proporciona l'índex de lliuraments dels productes gravats i l'índex de consum net d'energia elèctrica, respectivament.

Pel que fa a l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, s'explicita que el punt de connexió és el domicili fiscal de la persona física o jurídica a nom de la qual s'efectua la primera matriculació, de forma coherent amb l'aplicació que d'aquest impost s'està realitzant en l'actualitat.

Les novetats que recull la secció 4a, reguladora de les competències normatives de les comunitats autònomes, es refereixen a l'impost sobre la renda de les persones físiques. En concret, s'amplien les facultats de les comunitats autònomes per regular l'escala autonòmica aplicable a la base liquidable i també el tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual, es permet que les comunitats autònomes puguin establir deduccions autonòmiques per subvenció o ajudes públiques en determinades condicions i, de manera innovadora, es possibilita que aprovin increments o disminucions en les quanties del mínim personal i familiar.

D'altra banda, i amb la finalitat que les comunitats autònomes facin un exercici més explícit de coresponsabilitat, s'exceptua l'aplicació supletòria de la normativa estatal en matèria de tarifa autonòmica per al supòsit en què les comunitats autònomes no facin ús de les seves competències normatives, excepte, transitòriament, per a l'any 2010.

Finalment, la secció 5a, amb el títol d'«Altres matèries», introdueix la possibilitat que les comunitats autònomes assumeixin, per delegació de l'Estat, la competència per a la revisió dels actes dictats per aquestes en relació amb els tributs totalment cedits tradicionals, l'impost sobre vendes detallistes de determinats hidrocarburs i l'impost especial sobre determinats mitjans de transport. Tot això sense perjudici de la tasca unificadora de l'Estat, que exerceixen el Tribunal Económico-administratiu Central i la Sala Especial per a la Unificació de Doctrina establerta a la Llei general tributària.

V

El títol IV s'ocupa de regular els òrgans de coordinació de la gestió tributària entre les administracions tributàries de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia. D'una banda, es crea el Consell Superior per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària, un òrgan que refon els vigents Consell Superior de Direcció i Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària, a partir de l'experiència acumulada aquests anys, i se'n regula la composició, organització i funcions. De l'altra, es mantenen els consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària, amb la seva composició, organització i funcions.

VI

La Llei inclou vuit disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

La primera i segona disposicions addicionals regulen especialitats en l'aplicació del sistema de finançament atenent els territoris. En concret, es regulen l'aplicació del sistema a les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla i les especialitats de la Comunitat Autònoma de les Canàries derivades de la seva especial estructura tributària.

La disposició addicional tercera preveu una possible compensació estatal per a les comunitats autònomes que, tenint signe negatiu en la seva transferència al Fons de garantia i en el Fons de suficiència global, no assoleixin la mitjana de finançament homogeni per habitant ajustat, després d'aplicar el Fons de competitivitat.

La disposició addicional quarta regula els ajornaments i fraccionaments de les eventuales liquidacions negatives de recursos del sistema corresponents als anys 2008 i 2009, en els termes previstos a l'Acord 6/2009 del Consell de Política Fiscal i Financera.

La disposició addicional cinquena regula aspectes funcionals de les actualment existents comissions mixtes.

La disposició addicional sisena concreta determinats aspectes del principi de lleialtat institucional que estableix la LOFCA, en línia amb el que recull l'Acord 6/2009 del Consell de Política Fiscal i Financera.

La disposició addicional setena estableix la valoració quinquennal dels elements estructurals del sistema pel Comitè Tècnic Permanent d'Avaluació, als efectes de la possible modificació pel Consell de Política Fiscal i Financera.

La disposició addicional vuitena atribueix a la Comunitat Autònoma de les Canàries competències normatives en l'impost general indirecte canari i en l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Illes Canàries.

La primera de les disposicions transitòries de la Llei regula amb caràcter general el règim transitori per a l'aplicació del sistema de finançament en els anys 2009 i 2010, anys en què els lliuraments a compte s'han determinat aplicant les normes de la Llei 21/2001, de 27 de desembre. La segona recull l'autorització al titular del Ministeri d'Economia i Hisenda perquè pugui concedir avançaments a càrrec dels recursos addicionals del nou sistema. La disposició transitòria tercera data la primera avaluació dels resultats de l'aplicació del sistema i recull el règim que s'aplicaria a les comunitats autònomes que no acceptessin el nou sistema, així com el termini per fer-ho. La disposició transitòria quarta detalla les regles tècniques necessàries d'homogeneïtzació per al càlcul dels ITE en els anys 2009 a 2013. La disposició transitòria cinquena regula la conversió de les revisions del Fons de suficiència per determinats traspassos amb any base 1999, a l'any base del nou sistema, el 2007. Finalment la disposició transitòria sisena es refereix a la compensació per la supressió del gravamen de l'impost sobre patrimoni el 2009, 2010 i 2011.

La disposició derogatòria deroga la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per a totes les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que acceptin el nou sistema en comissió mixta i també deroga l'article primer del Reial decret llei 12/2005, de 16 de setembre, pel qual s'aproven determinades mesures urgents en matèria de finançament sanitari.

Les disposicions finals, per la seva part, regulen el títol competencial (disposició final primera), les modificacions d'altres lleis derivades del nou text legal, com la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques (disposició final segona), la Llei 58/2003, de 17 de novembre, general tributària (disposició final tercera) i l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991 (disposició final quarta), i finalitza amb l'entrada en vigor del nou text legal (disposició final cinquena) amb efectes, en general, des de l'1 gener de 2009, i les excepcions a aquesta regla.

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte de la Llei

Article 1. *Objecte de la Llei.*

Aquesta Llei regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia des de l'1 de gener de 2009, incloent-hi la garantia de finançament de serveis públics fonamentals, els fons de convergència autonòmica, l'establiment del règim general de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i els òrgans de coordinació de la gestió tributària.

Així mateix, s'adapten al sistema de finançament la normativa dels tributs cedits i altres disposicions tributàries afectades.

TÍTOL I

El sistema de finançament de les comunitats autònomes

Secció 1a *Necessitats globals de finançament en l'any base*

Article 2. *Necessitats globals de finançament en l'any base. Sufficiència estàtica.*

Les necessitats globals de finançament en l'any base per a cada comunitat autònoma resulten d'afegir a les necessitats de finançament de cada comunitat autònoma l'any 2007 l'import que li correspongui en el repartiment dels recursos addicionals que s'integren en el sistema que preveuen els articles 5 i 6.

Article 3. *Necessitats de finançament de l'any 2007.*

Estan integrades pels imports següents, per a cada comunitat autònoma.

a) L'import dels recursos definitius liquidats proporcionats pel sistema de finançament l'any 2007, en termes normatius. S'hi inclou l'import liquidat de la garantia de finançament dels serveis d'assistència sanitària corresponent a 2007.

En el cas de recursos subjectes a liquidació, s'entén per valor normatiu l'import del seu rendiment sense tenir en compte l'exercici de competències normatives realitzat per la comunitat autònoma.

b) Els ingressos pels impostos sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, successions i donacions i tributs sobre el joc, computats amb criteri normatiu, en valors de 2007.

El valor normatiu d'aquests ingressos es computa de conformitat amb les regles següents:

1. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Es correspon amb el 85% de l'import recaptat per aquest impost l'any 2007.

2. Impost sobre successions i donacions. Es correspon amb el resultat de duplicar el seu valor normatiu de l'any base 1999, d'acord amb la Llei 21/2001, de 27 de desembre,

per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, i posteriorment actualitzar-lo per l'increment de l'ITE nacional aplicat als recursos del sistema en la liquidació de 2007.

3. Tributs sobre el joc. Es correspon amb el valor normatiu de l'any base 1999, d'acord amb la Llei 21/2001, de 27 de desembre, una vegada actualitzat per l'increment de l'ITE nacional aplicat als recursos del sistema en la liquidació de 2007.

c) Els ingressos per taxes afectes als serveis transferits computats amb criteri normatiu, en valors de 2007. En aquest cas el criteri normatiu es correspon amb el valor normatiu de l'any base 1999, d'acord amb la Llei 21/2001, de 27 de desembre, una vegada actualitzat per l'increment de l'ITE nacional aplicat als recursos del sistema en la liquidació de 2007.

d) La compensació estatal per la supressió del gravamen de l'impost sobre patrimoni.

e) Els ingressos per la recaptació de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs i impost especial sobre determinats mitjans de transport, pel seu valor normatiu l'any 2007, entenent com a tal la recaptació real imputada a cada comunitat autònoma l'any esmentat sense l'exercici de les competències normatives.

f) El cost dels serveis transferits fins a l'entrada en vigor del sistema que regula aquesta Llei l'import dels quals no s'hagi tingut en compte en la determinació dels recursos definitius de l'any base esmentats a la lletra a) d'aquest article.

g) Els imports de la dotació complementària per al finançament de l'assistència sanitària i de la dotació de compensació d'insularitat inclosos a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007, per un import per al conjunt de les comunitats autònomes de 655 milions d'euros.

h) L'import del finançament pels serveis traspassats per l'Institut Social de la Marina amb anterioritat a 2002, que es va transferir del pressupost de l'organisme a determinades comunitats autònomes, corresponent a l'any 2007.

Article 4. *Recursos addicionals que s'integren en el sistema.*

L'Estat ha d'afegir a les necessitats de finançament de cada comunitat autònoma assenyalades a l'article anterior, els imports necessaris per al compliment del que assenyalen els articles 5 i 6, referits als recursos addicionals que s'integren en el sistema.

Per aquest motiu, la determinació de les necessitats globals de finançament de cada comunitat autònoma en l'any base s'ha de realitzar inicialment de forma provisional, incloent-hi com a recursos addicionals els derivats de l'aplicació dels imports i criteris de repartiment que conté l'article 5, atenent les últimes dades disponibles de les variables que incideixen en la distribució d'aquests recursos, sense perjudici d'una primera regularització quan se'n coneguin les variables i els recursos necessaris per determinar el compliment de l'objectiu que conté l'article esmentat.

La regularització té efectes a la primera liquidació dels recursos del sistema en la qual es conegui aquest repartiment definitiu.

Les necessitats globals de finançament de l'any 2010 corresponents a cada comunitat autònoma, representades pels recursos definitius que els proporciona el sistema per a aquest any, s'incrementen mitjançant l'addició dels recursos addicionals que preveu l'article 6. Com a conseqüència d'aquesta addició, s'ha de procedir a regularitzar definitivament les necessitats globals de finançament de cada comunitat autònoma corresponents a l'any base.

Article 5. *Recursos addicionals que s'integren en el sistema de finançament l'any 2009.*

1. L'Estat incrementa els recursos que el sistema proporciona a les comunitats autònomes l'any 2009, de manera que, com a objectiu final, aquestes augmentin els recursos definitius que els proporcionaria el sistema de finançament que regula la Llei

21/2001, de 27 de desembre, l'any 2009, en els imports i amb els criteris de distribució descrits a les lletres A i B d'aquest apartat.

Per a això es garanteix l'estatu quo de l'any 2009 amb el sistema de finançament que regula la Llei 21/2001 i, a més, s'afegeixen a aquest estatu quo els recursos addicionals que es descriuen a continuació.

A. Recursos per reforçar l'estat del benestar per un total de 4.900 milions d'euros distribuïts de la manera següent.

I. El 75% d'aquests recursos s'han de distribuir entre les comunitats autònomes de règim comú atenent el pes relatiu de la variació de la seva població ajustada entre 1999 i 2009, en relació amb la variació del total de la població ajustada a les comunitats autònomes de règim comú, per a aquest mateix període. La població ajustada es calcula per als anys de referència mitjançant les variables i ponderacions que figuren a l'article 9.

II. El 25% restant es distribueix entre les comunitats autònomes de règim comú tenint en compte:

a) El pes relatiu de la població ajustada de cada comunitat autònoma el 2009, en relació amb la població ajustada total de les comunitats autònomes de règim comú, en aquesta mateixa data. La població ajustada es calcula mitjançant les variables i ponderacions que figuren a l'article 9.

b) El pes relatiu de la població potencialment dependent de cada comunitat autònoma corregida pel factor de ponderació en relació amb el total corresponent a totes les comunitats autònomes de règim comú, segons les dades de la Resolució de 21 de maig de 2009, de l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials (IMSERSO), per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, pel qual s'aproven el Marc de cooperació interadministrativa i els criteris de repartiment de crèdits de l'Administració General de l'Estat per al finançament durant 2009 del nivell acordat previst a la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

c) El pes relatiu del nombre de persones reconegudes com a dependents amb dret a prestació, registrades en el Sistema d'Informació del SAAD (SISAAD), en relació amb el total corresponent a totes les comunitats autònomes de règim comú, segons les dades i ponderacions utilitzades a la Resolució de 21 de maig de 2009, de l'IMSERSO, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, pel qual s'aproven el marc de cooperació interadministrativa i els criteris de repartiment de crèdits de l'Administració General de l'Estat per al finançament durant 2009 del nivell acordat previst a la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

La variable a) es pondera al 50% mentre que la b) es pondera al 40% i la c) al 10%, als efectes de realitzar la distribució del percentatge dels recursos addicionals d'aquest epígraf II.

B. Altres recursos addicionals.

I. Recursos per a les comunitats autònomes amb una dispersió superior a la mitjana: l'Estat ha d'aportar un fons de 50 milions per a les comunitats autònomes de règim comú amb una dispersió superior a la mitjana d'aquestes, que s'ha d'assignar atenent el pes relatiu del seu nombre d'entitats singulars de població l'any 2009 en relació amb el total del de les comunitats autònomes que compleixen aquesta condició. La dispersió es mesura en termes d'habitants per entitat singular de població; la dispersió és superior a la mitjana si la ràtio és inferior a la mitjana, amb valors referits a l'any 2009.

II. Recursos per a les comunitats autònomes amb una densitat de la població inferior a la mitjana: l'Estat ha d'aportar un fons de 50 milions que s'han de distribuir entre les comunitats autònomes de règim comú amb una densitat de població inferior a la mitjana d'aquestes, atenent el pes relatiu de la seva població ajustada de l'any 2009 en relació

amb el total de la de les comunitats autònomes que compleixen aquesta condició. La densitat de la població es mesura en termes d'habitant per quilòmetre quadrat, amb valors referits a l'any 2009. La població ajustada es calcula mitjançant les variables i ponderacions que figuren a l'article 9.

III. Recursos per a les polítiques de normalització lingüística: es reforça el finançament d'aquestes polítiques amb un import equivalent a multiplicar per 2,5 el finançament que proporcionaria el sistema que regula la Llei 21/2001, de 27 de desembre, l'any 2009, per aquestes polítiques, en les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

2. En relació amb l'aplicació de l'estatu quo 2009 i amb la incorporació de recursos addicionals, als efectes del present article s'entenen com a recursos proporcionats pel sistema de finançament que regula la Llei 21/2001, de 27 de desembre, els següents, per a cada comunitat autònoma:

a) L'import dels recursos definitius corresponents al sistema de finançament que regula la Llei 21/2001, de 27 de desembre, que es liquidarien per a l'any 2009, en termes normatius.

b) L'import de la garantia de finançament dels serveis d'assistència sanitària, que hauria correspost a cada comunitat autònoma, en el cas que els fossin aplicables la regulació que preveu l'article 115 de la Llei 2/2008, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009, en els supòsits i les variables de l'any 2009, amb el límit conjunt de 500 milions d'euros.

c) Els ingressos pels impostos sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, successions i donacions i tributs sobre el joc, computats amb criteri normatiu, en valors de 2009.

El valor normatiu d'aquests ingressos es computa de conformitat amb les regles següents:

1. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Es correspon amb el 85% de l'import recaptat per aquest impost l'any 2009, en termes homogenis.

S'entén per l'import el que s'ha recaptat en termes homogenis, l'import de la recaptació a cada comunitat autònoma que es correspon amb l'aplicació de la normativa d'aquests impostos en vigor l'1 de gener de 2009.

2. Impost sobre successions i donacions. Es correspon amb el valor normatiu de l'any 2009, en els termes definits als articles 3 i 19.

3. Tributs sobre el joc. Es correspon amb el valor normatiu de l'any 2009, en els termes definits als articles 3 i 19.

d) Els ingressos per taxes afectes als serveis transferits computats en valors normatius de 2009, en els termes definits als articles 3 i 19.

e) La compensació estatal per la supressió del gravamen de l'impost sobre patrimoni.

f) Els ingressos per la recaptació de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs i impost especial sobre determinats mitjans de transport, pel seu valor normatiu l'any 2009, entenent com a tal la recaptació real imputada a cada comunitat autònoma en l'any esmentat sense l'exercici de les competències normatives.

g) El cost dels serveis transferits fins a l'entrada en vigor del sistema regulat en aquesta Llei l'import del qual no s'hagi tingut en compte en la determinació dels recursos definitius de l'any 2009 esmentats a l'apartat a).

h) Els imports de la dotació complementària per al finançament de l'assistència sanitària i de la dotació de compensació d'insularitat incloses a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2009, per un import per al conjunt de les comunitats autònomes de 655 milions d'euros.

i) L'import del finançament pels serveis traspassats per l'Institut Social de la Marina amb anterioritat a 2002, que es transfereix del pressupost de l'organisme a determinades comunitats autònomes, corresponent a l'any 2009.

Article 6. *Recursos addicionals que s'integren en el sistema de finançament l'any 2010.*

L'Estat incorpora als recursos definitius proporcionats pel sistema per al 2010 els recursos addicionals següents:

A. Un import de 1.200 milions d'euros repartits entre les comunitats autònomes de règim comú, atenent el pes relatiu del nombre de persones reconegudes com a dependents amb dret a prestació, registrades en el SISAAD, en relació amb el total corresponent a totes les comunitats autònomes de règim comú, segons les dades i ponderacions utilitzades en la Resolució de 21 de maig de 2009, de l'IMSERSO, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, pel qual s'aproven el marc de cooperació interadministrativa i els criteris de repartiment de crèdits de l'Administració General de l'Estat per al finançament durant 2009 del nivell acordat previst a la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

B. Un import de 1.200 milions d'euros, repartits atenent el pes relatiu de la població ajustada de cada comunitat autònoma el 2009, en relació amb la població ajustada total de les comunitats autònomes de règim comú, en aquesta mateixa data. La població ajustada es calcula mitjançant les variables i ponderacions que figuren a l'article 9.

La incorporació d'aquests recursos addicionals, en virtut de la gradualitat, produirà efectes per primera vegada el 2012, amb la liquidació definitiva dels recursos del sistema corresponents a l'any 2010.

En la liquidació del 2012 es garanteix que l'import dels recursos addicionals, inclosos els fons de convergència, serà un 30% superior al resultat del total dels incorporats el 2009, que es liquidaran el 2011.

Secció 2a *Recursos financers del sistema en l'any base*

Article 7. *Recursos financers del sistema en l'any base 2007.*

Les necessitats globals de finançament a què es refereix l'article 2 es financen amb tots els recursos del sistema, en els seus valors de l'any 2007, que s'esmenten als articles 8, 9 i 10.

Article 8. *Capacitat tributària.*

La capacitat tributària en l'any base es defineix com el conjunt dels recursos tributaris que corresponen a cada comunitat autònoma, l'any 2007.

Formen part de la capacitat tributària en l'any base els recursos tributaris següents:

a) Recaptació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats l'any 2007, de conformitat amb el seu valor normatiu computat segons el que preveu l'article 3.

b) Recaptació de l'impost sobre successions i donacions, tributs sobre el joc i taxes afectes als serveis transferits, pels seus valors normatius de l'any 2007, computats segons el que preveu l'article 3.

c) Recaptació de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs i de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport pel seu valor normatiu l'any 2007, computades segons el que preveu l'article 3.

d) Tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques dels residents a la comunitat autònoma, corresponent a una participació autonòmica del 50% en el rendiment de l'esmentat impost.

e) Cessió del 50 per cent de la recaptació líquida per l'IVA.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 50 per cent de la recaptació líquida per l'IVA en el seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, abans de descomptar-hi la participació de les comunitats autònomes de règim comú i entitats locals, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre el valor afegit, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta, les devolucions regulades en la normativa tributària i les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableixen el Concert amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni amb la Comunitat Foral de Navarra.

El valor de la cessió del 50 per cent de l'IVA per a l'any base 2007, es determina de la manera següent:

$$IVA_i(2007) = IVA_E(2007) * 50\% * ICV_i(2007)$$

El terme $IVA_E(2007)$ representa la recaptació líquida per l'IVA obtinguda per l'Estat el 2007.

El terme $ICV_i(2007)$ representa l'índex de consum de la comunitat autònoma i per a 2007, certificat per l'INE.

f) Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa en el seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, abans de descomptar-hi la participació de les comunitats autònomes de règim comú i entitats locals, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre la cervesa, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta, les devolucions regulades en la normativa tributària i les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableixen el Concert amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni amb la Comunitat Foral de Navarra.

El valor de la cessió del 58 per cent de l'impost sobre la cervesa per a l'any base 2007 es determina de la manera següent:

$$IEC_i(2007) = IEC_E(2007) * 58\% * ICC_i(2007)$$

El terme $IEC_E(2007)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa obtinguda per l'Estat el 2007.

El terme $ICC_i(2007)$ representa l'índex de consum de la comunitat autònoma i per a 2007, certificat per l'INE.

g) Impost sobre el vi i begudes fermentades.

h) Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades.

L'atribució a comunitat autònoma del rendiment del 58 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades en el seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, abans de descomptar-hi la participació de les comunitats autònomes de règim comú i entitats locals, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren els impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta les devolucions regulades en la normativa tributària i les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableixen el Concert amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni amb la Comunitat Foral de Navarra.

El valor de la cessió del 58 per cent dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades per a l'any base 2007 es determina de la manera següent:

$$IEA_i(2007) = IEA_E(2007) * 58\% * ICA_i(2007)$$

El terme $IEA_E(2007)$ representa la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades obtinguda per l'Estat el 2007.

El terme $ICA_i(2007)$ representa l'índex de consum de la comunitat autònoma i per a 2007, certificat per l'INE.

i) Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs en el seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, abans de descomptar-hi la participació de les comunitats autònomes de règim comú i entitats locals, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre hidrocarburs, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta les devolucions regulades en la normativa tributària i les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableixen el Concert amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni amb la Comunitat Foral de Navarra.

El valor de la cessió del 58 per cent de l'impost sobre hidrocarburs per a l'any base 2007 es determina de la manera següent:

$$IEH_i(2007) = IEH_E(2007) * 58\% * ICH_i(2007)$$

El terme $IEH_E(2007)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs obtinguda per l'Estat el 2007.

El terme $ICH_i(2007)$ representa l'índex de lliuraments de gasolines, gasoils i fueloils, segons dades del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ponderades pels corresponents tipus impositius, a la comunitat autònoma i el 2007.

j) Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre les labors del tabac.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre les labors del tabac en el seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal abans de descomptar-hi la participació de les comunitats autònomes de règim comú i entitats locals, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre les labors del tabac, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta les devolucions regulades en la normativa tributària i les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableixen el Concert amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni amb la Comunitat Foral de Navarra.

El valor de la cessió del 58 per cent de l'impost sobre les labors del tabac per a l'any base 2007 es determina de la manera següent:

$$IELT_i(2007) = IELT_E(2007) * 58\% * ICT_i(2007)$$

El terme $IELT_E(2007)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre les labors del tabac obtinguda per l'Estat el 2007.

El terme $ICT_i(2007)$ representa l'índex de vendes a expenedories de la comunitat autònoma i el 2007, certificades pel Comissionat per al Mercat de Tabacs, ponderades pels tipus impositius corresponents.

k) Cessió del 100 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat.

L'atribució a la comunitat autònoma del rendiment del 100 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat en el seu territori se subjecta a les regles següents:

S'entén per recaptació líquida, el conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal, abans de descomptar-hi la participació de les comunitats autònomes de règim comú, amb criteri de caixa, pels conceptes que integren l'impost sobre l'electricitat, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta, les devolucions establertes en la normativa tributària.

El valor de la cessió del 100 per cent de l'impost sobre l'electricitat per a l'any base 2007 es determina de la manera següent:

$$IEE_i(2007) = IEE_E(2007) * ICE_i(2007)$$

El terme $IEE_E(2007)$ representa la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat obtinguda per l'Estat el 2007.

El terme $ICE_i(2007)$ representa l'índex de consum net d'energia elèctrica a la comunitat autònoma i el 2007, elaborat a partir de les dades del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Les recaptacions líquides i els índexs de consum, vendes i lliuraments que determinen el valor de la cessió de l'impost a cada comunitat autònoma l'any base es corresponen amb els certificats en la liquidació referida a la lletra a) de l'article 3.

Article 9. *Transferència del Fons de garantia de serveis públics fonamentals.*

La transferència del Fons de garantia de serveis públics fonamentals té per objecte assegurar que cada comunitat autònoma rep els mateixos recursos per habitant ajustat per finançar els serveis públics fonamentals essencials de l'estat del benestar. És un mecanisme de garantia en el qual participen totes les comunitats autònomes amb un percentatge dels seus recursos tributaris anteriorment definits, en termes normatius, i l'Estat amb la seva aportació de recursos addicionals.

Aquest mecanisme de garantia s'instrumenta mitjançant els elements següents:

a) Fons de garantia de serveis públics fonamentals: el Fons de garantia de serveis públics fonamentals, d'ara endavant el Fons de garantia, es forma l'any base amb el 75% dels recursos tributaris anteriorment definits de l'any 2007 que corresponen a cada comunitat autònoma, en termes normatius i degudament homogeneïtzats, i amb l'aportació provisional de l'Estat pels recursos addicionals de la lletra A i epígrafs I i II de la lletra B, els dos de l'article 5, i l'import de la lletra g) de l'article 3.

Posteriorment, amb la incorporació dels recursos addicionals previstos a l'article 6 a les necessitats globals de finançament, s'hi afegeix l'import d'aquests recursos addicionals a l'aportació provisional de l'Estat al Fons de garantia en l'any base, que constitueix l'aportació definitiva de l'Estat en l'any base.

b) Participació de les comunitats autònomes en el Fons de garantia: les comunitats autònomes participen en el Fons de garantia corresponent al 2007 d'acord amb el seu repartiment atenent les variables següents, que determinen la unitat de necessitat o població ajustada:

Població. La distribució per aquesta variable s'efectua en proporció a la població continguda en el Padró per a cada comunitat autònoma, l'1 de gener de 2007, elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística (INE). La ponderació d'aquesta variable és del 30 per cent.

Superfície. El repartiment d'acord amb aquesta variable es porta a terme en funció de la superfície territorial, en km², de cada comunitat autònoma publicada per l'INE. La ponderació d'aquesta variable és de l'1,8 per cent.

Dispersió. L'assignació per aquesta variable s'efectua en proporció al nombre d'entitats singulars, nuclis de població, de cada comunitat autònoma, segons les dades facilitades per l'INE obtingudes del Padró municipal de 2007. La ponderació d'aquesta variable és del 0,6 per cent.

Insularitat. La imputació per aquesta variable s'efectua en proporció a la distància en quilòmetres, ponderada per trams, entre les costes de la península i les capitals insulars, sobre la base de la informació facilitada pel Ministeri de Foment o departament competent. La ponderació d'aquesta variable és del 0,6 per cent.

Població protegida equivalent distribuïda en set grups d'edat, d'acord amb la metodologia descrita a l'Informe del Grup de Treball d'Anàlisi de la Despesa Sanitària, publicat el setembre de 2007. La distribució per aquesta variable s'efectua en proporció al

seu valor per a 2007, segons les estadístiques elaborades pel Ministeri de Sanitat i Consum. La ponderació d'aquesta variable és del 38 per cent.

De conformitat amb aquesta metodologia, als efectes de determinar la població protegida equivalent, la població protegida es pondera per 1,031 per a nens de 0 a 4 anys, per 0,433 entre 5 i 14, per 0,547 entre 15 i 44, per 0,904 entre 45 i 54, per 1,292 entre 55 i 64, per 2,175 entre 65 i 74, i finalment per 2,759 a partir de 75 anys.

Població de més de seixanta-cinc anys. L'assignació, d'acord amb aquesta variable, es porta a terme en funció de la població de més de seixanta-cinc anys del Padró per a cada comunitat autònoma, l'1 de gener de 2007, elaborat per l'INE. La ponderació d'aquesta variable és del 8,5 per cent.

Població entre 0 i 16 anys. L'assignació, d'acord amb aquesta variable, es porta a terme en funció de la població entre 0 i 16 anys del Padró per a cada comunitat autònoma, l'1 de gener de 2007, elaborat per l'INE. La ponderació d'aquesta variable és del 20,5 per cent.

c) Càlcul de la transferència de garantia: la transferència de garantia és el saldo positiu o negatiu per comunitat autònoma, de la diferència entre l'import de la participació de cada comunitat en el Fons de garantia per a l'any 2007 i el 75% dels recursos tributaris en termes normatius de cada comunitat autònoma corresponents a l'any 2007.

$$TG_i(2007) = PFG_i(2007) - 75\% RT_i(2007)$$

Article 10. *Fons de suficiència global.*

1. El Fons de suficiència global de cada comunitat autònoma en l'any base és la diferència, positiva o negativa, entre les necessitats globals de finançament de la comunitat autònoma en l'any base i la suma de la seva capacitat tributària, més la transferència positiva o negativa del Fons de garantia de serveis públics fonamentals, en el mateix any.

2. Com a conseqüència del que assenyala l'article 5, la determinació del Fons de suficiència global de cada comunitat autònoma en l'any base s'ha de realitzar inicialment de forma provisional sense perjudici d'una primera regularització quan es coneguin les variables i els recursos necessaris per determinar el compliment de l'objectiu assenyalat a l'esmentat article.

Per al compliment del que assenyala el paràgraf anterior, es parteix de les necessitats globals de finançament de cada comunitat autònoma l'any 2009, representades pel compliment de l'objectiu assenyalat a l'article 5. Es comparen les necessitats globals de finançament amb la suma de la capacitat tributària i de la transferència positiva o negativa del Fons de garantia de serveis públics fonamentals que corresponen a cada comunitat autònoma en els seus valors de l'any 2009, d'acord amb el que estableix aquest títol. Per diferència s'obté el Fons de suficiència global de la comunitat autònoma l'any 2009, l'import del qual es converteix a valors de l'any base, mitjançant l'aplicació de la variació entre l'ITE 2009 i l'ITE 2007, determinats d'acord amb el que estableix l'article 20.

3. En el moment de la incorporació dels recursos addicionals descrits a l'article 6 a les necessitats globals de finançament i com a conseqüència de la inclusió d'aquests recursos a l'aportació de l'Estat al Fons de garantia en l'any base, s'ha de determinar el Fons de suficiència global de cada comunitat autònoma per a l'any 2010, i s'ha de regularitzar definitivament el corresponent a l'any base.

Per al compliment del que assenyala el paràgraf anterior, es parteix de les necessitats globals de finançament de cada comunitat autònoma corresponents a l'any 2010, una vegada incrementades amb els recursos addicionals establerts a l'article 6. Es comparen les necessitats globals de finançament amb la suma de la capacitat tributària i de la transferència positiva o negativa del Fons de garantia de serveis públics fonamentals que corresponen a cada comunitat autònoma en els seus valors de l'any 2010, calculada aquesta última a partir de l'aportació definitiva de l'Estat al Fons de garantia en l'any base, descrita en l'últim paràgraf de la lletra a) de l'article 9. Per diferència s'obté el Fons de suficiència global de la comunitat autònoma l'any 2010, l'import del qual es converteix a

valors de l'any base, mitjançant l'aplicació de la variació entre l'ITE 2010 i l'ITE 2007, determinats d'acord amb el que estableix l'article 20.

Secció 3a Evolució del sistema de finançament: suficiència dinàmica

Article 11. Evolució del sistema de finançament. Suficiència dinàmica.

1. El finançament de cada comunitat autònoma està constituït pel valor definitiu, corresponent a cada any, dels recursos del sistema de finançament que li siguin aplicables.

2. A aquest efecte, a partir de l'entrada en vigor del sistema i, en relació amb els recursos constituïts per la tarifa autonòmica de l'IRPF, el percentatge cedit d'IVA i impostos especials de fabricació, la transferència del Fons de garantia de serveis públics fonamentals i el Fons de suficiència global, les comunitats autònomes han de rebre, cada any, el finançament corresponent als lliuraments a càrrec de cadascun d'aquests recursos que els siguin aplicables i, l'any en què es coneguin tots els valors definitius dels esmentats recursos, la liquidació definitiva que correspongui, per diferència entre l'import dels valors definitius d'aquests i els lliuraments a compte percebuts.

Per determinar l'import dels lliuraments a compte assenyalats al paràgraf anterior s'han d'utilitzar les previsions que hi hagi en la data d'elaboració pel Govern de l'avantprojecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat de l'exercici que correspongui.

3. La liquidació definitiva de tots els recursos del sistema i dels fons de convergència que regula el títol II s'ha de practicar de manera conjunta en un sol acte. En el cas que la liquidació definitiva dels recursos assenyalats a l'apartat 2 anterior sigui negativa, s'ha d'ingressar mitjançant una compensació en l'import que la comunitat autònoma percebi en concepte de liquidació de la resta de recursos del sistema i dels fons de convergència autonòmica que regula el títol II, i, si aquest no és suficient, el saldo restant s'ha de compensar en l'import que reb mensualment pels lliuraments a càrrec de qualsevol recurs del sistema, fins a la seva cancel·lació total.

En el cas anterior, s'ha de compensar, en primer lloc, el saldo negatiu de la liquidació de les transferències del Fons de garantia, import que s'ha de cancel·lar en tot cas l'any de la liquidació.

En el cas que no sigui possible efectuar les compensacions anteriors amb els recursos de l'exercici en què es practica la liquidació, s'han d'utilitzar els lliuraments a compte de l'exercici següent, de qualsevol recurs del sistema.

Article 12. Tarifa autonòmica de l'IRPF: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{TIRi}(x) = RPC_{PGE}(x) * Ia_{TIRi}(x/ua) * 0,98$$

On:

$AC_{TIRi}(x)$ l'import anual de l'avançament que ha d'abonar l'Estat a la comunitat autònoma i en concepte de lliurament a compte del rendiment l'any (x) de la tarifa autonòmica de l'IRPF.

$RPC_{PGE}(x)$ l'import de la previsió pressupostària d'ingressos d'IRPF per a l'any (x) per retencions, pagaments a compte i pagaments fraccionats.

$Ia_{TIRi}(x/ua)$ l'índex d'actualització o increment previst, per a la tarifa autonòmica de l'impost de la comunitat autònoma i, entre l'últim any (ua) amb liquidació definitiva practicada i l'any (x).

L'índex d'actualització és el resultat de practicar l'operació següent.

$$Ia_{TIR} (x/ua) = \left[\frac{CL_i (ua) + RND_i (ua)}{CL (ua) + RND (ua)} * \frac{\hat{C} L_i (x)}{\hat{C} L_i (x)} * \frac{CL (ua) + RND (ua)}{RPC (ua)} \right]$$

En aquesta fórmula, les raons que figuren en el segon membre representen, respectivament:

$\frac{CL_i (ua) + RND_i (ua)}{CL (ua) + RND (ua)}$	<p>Relació de les quotes líquides per tarifa autonòmica de l'IRPF més retencions de no declarants de la comunitat autònoma i, sobre la quota líquida total de l'IRPF més les retencions de no declarants totals, l'últim any amb dades definitives.</p>
$\frac{\hat{C} L_i (x)}{\hat{C} L_i (x)}$	<p>Relació entre l'estimació de la quota autonòmica de la comunitat autònoma i resultant d'aplicar modificacions normatives aprovades per aquesta per a l'any (x), respecte a l'últim any conegut (ua), i igual estimació sense considerar les modificacions.</p>
$\frac{CL (ua) + RND (ua)}{RPC (ua)}$	<p>Índex de discrepància entre la quota líquida total més les retencions de no declarants totals, tots dos de l'últim exercici conegut i els drets reconeguts nets corresponents a retencions, pagaments a compte i pagaments fraccionats, per l'IRPF, en aquest mateix exercici.</p>

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'han de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte de l'IRPF.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la tarifa autonòmica de l'IRPF definida a l'article 26.1.B).a) corresponent a cada any i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 13. Cessió del 50 per cent de la recaptació líquida per l'IVA: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IVAi} (x) = 50\% * RP_{IVA} (x) * ICVP_i (x) * 0,98$$

On:

$AC_{IVAi} (x)$ és l'import anual de l'avançament a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a càrrec de la recaptació de l'IVA obtinguda l'any (x).

$RP_{IVA} (x)$ la recaptació líquida prevista d'IVA l'any (x).

$ICVP_i (x)$ l'índex provisional de consum de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'han de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte d'IVA.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'IVA que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté la lletra e) de l'article 8 cada any, i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 14. *Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IECi}(x) = 58\% * RP_{IEC}(x) * ICCP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IECi}(x)$ és l'import anual de l'avançament a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a càrrec de la recaptació de l'impost sobre la cervesa obtinguda l'any (x).

$RP_{IEC}(x)$ la recaptació líquida prevista per l'impost sobre la cervesa per a l'any (x).

$ICCP_i(x)$ l'índex provisional de consum de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'ha de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre la cervesa.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre la cervesa que resulta de l'aplicació de la fórmula que conté la lletra f) de l'article 8 cada any, i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 15. *Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IEAi}(x) = 58\% * RP_{IEA}(x) * ICAP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IEAi}(x)$ l'import anual de l'avançament a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a càrrec de la recaptació dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades obtinguda l'any (x).

$RP_{IEA}(x)$ la recaptació líquida prevista pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades l'any (x).

$ICAP_i(x)$ l'índex provisional de consum de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu en cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'ha de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte dels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida pels impostos sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades, que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté la lletra h) de l'article 8 en cada any, i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 16. *Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$AC_{IEHi}(x) = 58\% * RP_{IEH}(x) * ICHP_i(x) * 0,98$$

On:

$AC_{IEHi}(x)$ l'import anual de l'avançament a la comunitat autònoma i, en concepte de lliurament a càrrec de la recaptació de l'impost sobre hidrocarburs obtinguda l'any (x).

$RP_{IEH}(x)$ la recaptació líquida prevista per l'impost sobre hidrocarburs l'any (x).

$ICHP_i(x)$ l'índex provisional de lliuraments de gasolines, gasoils i fueloils, ponderats pels corresponents tipus impositius, de la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'ha de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre hidrocarburs.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre hidrocarburs que resulta de l'aplicació de la fórmula que conté la lletra i) de l'article 8 a cada any, i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 17. *Cessió del 58 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre labors del tabac: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$PI_{ELTi}(x) = 58\% * RP_{IELT}(x) * ICTP_i(x) * 0,98$$

On:

$PI_{ELTi}(x)$ l'import anual de l'avançament a la comunitat autònoma i en concepte de lliurament a càrrec de la recaptació de l'impost sobre les labors del tabac obtinguda l'any (x).

$RP_{IELT}(x)$ la recaptació líquida prevista per l'impost sobre les labors del tabac l'any (x).

$ICTP_i(x)$ l'índex provisional de vendes a expenedories, de la comunitat autònoma i per a l'any (x), ponderades pels corresponents tipus impositius.

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'ha de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre les labors del tabac.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre les labors del tabac que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté la lletra j) de l'article 8 a cada any i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 18. *Cessió del 100 per cent de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

Les comunitats autònomes han de participar en la recaptació líquida que s'obtingui en cada exercici mitjançant la determinació d'un lliurament a compte del rendiment definitiu.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$P_{IEEi}(x) = RP_{IEE}(x) * ICEP_i(x) * 0,98$$

On:

$P_{IEEi}(x)$ l'import anual de l'avançament a la comunitat autònoma i en concepte de lliurament a càrrec de la recaptació de l'impost sobre l'electricitat obtinguda l'any (x).

$RP_{IEE}(x)$ la recaptació líquida prevista per l'impost sobre l'electricitat l'any (x).

$ICEP_i(x)$ l'índex provisional de consum net d'energia elèctrica a la comunitat autònoma i per a l'any (x).

L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula establerta als paràgrafs anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'ha de tramitar com a devolucions d'ingressos en el concepte d'impost sobre l'electricitat.

La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la cessió de la recaptació líquida per l'impost sobre l'electricitat que resulti de l'aplicació de la fórmula que conté la lletra k) de l'article 8 a cada any i els lliuraments a compte percebuts per aquest tribut en aquest any.

Article 19. *Transferència del Fons de garantia: lliuraments a compte i liquidació definitiva.*

1. Les comunitats autònomes han de rebre un lliurament a càrrec de la transferència positiva o negativa del Fons de garantia que els correspongui en cada exercici.

La determinació de la quantia d'aquest lliurament a compte s'efectua mitjançant l'operació següent:

$$ACTG_i(x) = PPFG_i(x) - 75\% PRT_i(x)$$

On:

$ACTG_i(x)$ l'import anual de l'avançament amb destinació o procedent de la comunitat autònoma i en concepte de lliurament a càrrec de la transferència del Fons de garantia corresponent a l'any (x).

$PPFG_i(x)$ la previsió de participació en el Fons de garantia, corresponent a la comunitat autònoma i l'any (x).

$PRT_i(x)$ la previsió de recaptació de recursos tributaris corresponents a la comunitat autònoma i l'any (x), en termes normatius.

2. Previsió del Fons de garantia. La previsió del Fons de garantia per a l'any (x), la integren els imports següents:

a) El 75% de la previsió dels recursos tributaris subjectes a liquidació per a l'any (x), en termes normatius i homogeneïtzats.

En relació amb els recursos subjectes a liquidació, s'entén per valor normatiu l'import del seu rendiment sense tenir en compte l'exercici de competències normatives realitzat per la comunitat autònoma.

b) El 75% de la previsió dels recursos tributaris que no liquida l'Administració General de l'Estat, en valors normatius, per a l'any (x), d'acord amb les últimes dades disponibles.

La suma de les lletres a) i b), per a cada comunitat autònoma, es correspon amb el 75% de la previsió de recursos tributaris [$PRT_i(x)$].

c) L'import provisional de l'aportació de l'Estat l'any (x). Aquest es determina mitjançant l'aplicació a l'import aportat per l'Estat l'any base, del quocient entre l'ITE provisional de l'any (x) en relació amb l'ITE de l'any base, calculats conforme es defineixen a l'article 20.

3. Previsió de la participació de cada comunitat autònoma en el Fons de garantia. La previsió de la participació de la comunitat autònoma i l'any x [PPFGi (x)] és el resultat de distribuir l'import del Fons de garantia descrit en l'apartat anterior, d'acord amb les variables i les seves ponderacions establertes a la lletra b) de l'article 9, pels seus valors previstos per a l'any (x).

S'entén per valors previstos de les variables per a l'any (x), els corresponents a l'últim any publicat en el moment de determinar els lliuraments a càrrec dels recursos tributaris a liquidar.

4. Els valors normatius dels recursos tributaris que no liquida l'Estat són els següents:

I. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Els valors normatius són els següents:

a) Per a l'any 2009, el valor normatiu d'aquest impost per a cada comunitat autònoma es correspon amb el 85% de l'import recaptat per aquest impost, en termes homogenis.

b) Per a la resta d'anys, el valor normatiu l'any (x) per a cada comunitat autònoma és el resultat d'aplicar al valor normatiu de l'any 2009 l'índex que resulta de la variació de la suma dels rendiments definitius per l'IRPF, IVA i IIEE de fabricació percebuts per cada comunitat autònoma l'any (x) respecte als rendiments per aquests mateixos conceptes l'any 2009, en termes homogenis i sense capacitat normativa.

II. Impost sobre successions i donacions, tributs sobre el joc i taxes afectes als serveis transferits. Els valors normatius l'any (x) són el resultat d'actualitzar els seus imports l'any base, pel quocient entre l'ITE definitiu de l'any (x) en relació amb l'ITE de l'any base, calculats conforme es defineixen a l'article 20.

III. Impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs. Els valors normatius l'any (x) es corresponen amb la recaptació real per aquests impostos imputada a cada comunitat autònoma l'any (x), sense l'exercici de competències normatives.

5. L'import que s'obtingui en concepte de lliurament a compte, segons la fórmula que estableixen els apartats anteriors, s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma, en el cas que sigui positiva la transferència, o per cada comunitat autònoma, en cas que el signe sigui negatiu, mitjançant el lliurament per dotzenes parts mensuals, i s'ha de tramitar com a pagaments o ingressos, respectivament, per operacions no pressupostàries de l'Estat.

En el cas que la transferència del Fons de garantia sigui negativa, els lliuraments a compte s'han d'ingressar mitjançant compensació en l'import que la comunitat autònoma percebi mensualment pels lliuraments a compte de la resta de recursos.

6. La liquidació definitiva es determina per la diferència entre el valor definitiu de la transferència del Fons de garantia, que resulti del càlcul per a cada any del que preveuen l'article 9 i els lliuraments a compte percebuts.

Els valors definitius de les variables de repartiment del Fons de garantia per a l'any (x) són els últims disponibles en el moment de conèixer-se els valors definitius dels recursos tributaris a liquidar l'any (x), referits l'1 de gener.

L'aportació definitiva de l'Estat al Fons de garantia l'any (x) es calcula mitjançant l'aplicació a l'aportació de l'Estat en l'any base, del quocient entre l'ITE definitiu de l'any (x) en relació amb l'ITE de l'any base, calculats conforme es defineixen a l'article 20.

L'import que s'obtingui en concepte de liquidació definitiva s'ha de fer efectiu a cada comunitat autònoma, i s'ha de tramitar com a pagaments o ingressos, respectivament, per operacions no pressupostàries de l'Estat.

7. En finalitzar l'exercici, el saldo del concepte d'operacions no pressupostàries pels lliuraments a compte i liquidacions definitives de les transferències del Fons de garantia es cancel·la i s'aplica al pressupost de despeses o ingressos, segons sigui procedent, en concepte de transferències.

Article 20. *Fons de suficiència global: determinació dels lliuraments a compte i de la liquidació definitiva.*

1. Les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia han de rebre cada any, o han de fer efectiu, si s'escau, un lliurament a compte del Fons de suficiència global que els correspongui, que es determina per aplicació de la fórmula següent:

$$FS_i(x) = FS_i(2007) * [ITE(x)/ITE(2007)] * 0,98$$

On:

$FS_i(x)$ l'import anual del lliurament a compte per a la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia i, l'any (x), del seu Fons de suficiència global.

$FS_i(2007)$ l'import per a la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia i, en l'any base, del seu Fons de suficiència global.

ITE (x) i ITE (2007), els imports provisionals disponibles dels ITE l'any (x) i l'any base, respectivament, degudament homogeneïtzats.

A aquests efectes, s'ha de dotar la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat dels crèdits corresponents als imports calculats, que s'han de fer efectius per dotzenes parts, per al cas de comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia amb Fons de suficiència global positiu.

Els lliuraments a compte del Fons de suficiència global a favor de l'Estat s'han d'ingressar per dotzenes parts, mitjançant compensació amb els lliuraments a càrrec dels recursos tributaris a liquidar. En aquest cas, el resultat de la fórmula anterior s'ha de reflectir com a dret en el capítol IV del pressupost d'ingressos de l'Estat.

2. La liquidació definitiva del Fons de suficiència global de cada comunitat autònoma es determina per la diferència entre el valor definitiu del Fons l'any (x), resultant de l'aplicació del quocient entre l'ITE definitiu l'any (x) i l'ITE de l'any base degudament homogeneïtzats, i l'import dels lliuraments a compte percebuts calculats amb l'ITE provisional. En el cas que la liquidació sigui a favor de l'Estat, s'ha d'ingressar en el pressupost d'ingressos de l'Estat mitjançant una compensació. Si la liquidació és a favor de la comunitat autònoma, s'ha d'aplicar al crèdit corresponent de la secció 32.

A aquests efectes, l'ITE està constituït per la recaptació estatal en l'exercici, exclosos els recursos tributaris cedits a les comunitats autònomes, per l'IRPF, l'IVA i els impostos especials de fabricació sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

3. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de fer els càlculs necessaris per homogeneïtzar els ITE la variació dels quals s'hagi d'estimar, d'acord amb els criteris que estableix aquesta Llei, de manera que els canvis derivats de les diferents cessions d'impostos resultin neutrals en el mesurament d'aquesta variació.

Per donar compliment a això s'han d'observar les regles generals següents:

a) Els ITE la variació dels quals es determina han de contenir els imports imputats al pressupost de l'Estat pels lliuraments a compte i liquidacions dels recursos tributaris cedits esmentats a l'apartat anterior. En el cas que els lliuraments a compte imputats en l'any base no estiguin calculats amb els mateixos termes de cessió que l'any corrent, s'ha de fer una simulació de les de l'any base en aquests mateixos termes. Això mateix s'ha de portar a terme amb les liquidacions imputades en els ITE que es comparen.

b) S'entén per termes de cessió, els percentatges de cessió dels tributs utilitzats per al càlcul dels lliuraments a compte i del rendiment definitiu.

c) En el cas que es produeixin ajornaments o fraccionaments de les liquidacions, la imputació en l'any corrent s'ha de fer a mesura que s'ingressin o es paguin, o bé en efectiu o mitjançant compensació. En l'any base s'ha de computar la liquidació calculada amb els mateixos termes de cessió que l'any corrent sense considerar els ajornaments.

d) Quan s'hagin de realitzar càlculs de la variació entre l'ITE de dos anys i cap d'aquests sigui l'any base 2007, la variació d'aquests ITE es determina pel quocient entre les variacions dels ITE corresponents als anys en qüestió en relació amb l'any base 2007.

El Ministeri d'Economia i Hisenda pot realitzar les adaptacions en l'aplicació pressupostària dels recursos del sistema que permetin les necessàries homogeneïtzacions en compliment d'aquestes regles generals i de la disposició transitòria quarta.

Article 21. *Revisió del Fons de suficiència global.*

Són causes de revisió del valor del Fons de suficiència global en l'any base, les següents:

1. Traspàs de nous serveis, ampliacions o revisions de valoracions de traspàs anteriors, acordats per la respectiva Comissió Mixta i aprovats per reial decret. La revisió, l'ha de fer d'ofici el Ministeri d'Economia i Hisenda, d'acord amb la valoració del traspàs referida a l'any base que es recull en el respectiu reial decret. La revisió produeix efectes des del començament de l'exercici següent a l'aprovació del reial decret de traspàs, sempre que la seva publicació s'hagi realitzat abans de l'aprovació pel Govern del projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat. En qualsevol cas, atès que, en el moment del traspàs, l'ITE que s'aplica per convertir en valors de l'any base 2007 el cost efectiu és provisional, el valor definitiu de la revisió del Fons de suficiència global ocasionada pel traspàs s'ha d'ajustar una vegada es conegui el valor definitiu de l'ITE corresponent a l'any del traspàs.

2. Efectivitat de cessió de tributs d'acord amb les regles establertes a la Llei reguladora d'aquesta. Perquè la revisió s'efectuï, s'ha d'acordar per la Comissió Mixta respectiva, d'acord amb el valor estimat que hagi tingut la recaptació a la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia del tribut que se cedeix, en l'any base.

El nou valor obtingut pel Fons de suficiència global produeix efectes des del començament de l'exercici següent a aquell en què s'hagi efectuat la revisió.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, en el cas de tributs que no existeixin en l'any base, la recaptació a la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia del tribut que se cedeix, en aquest any base, és la corresponent a l'any d'efectivitat de la cessió, deflactada a l'ITE que s'aplica per actualitzar el seu Fons de suficiència global.

Les variacions en els tipus impositius estatals dels impostos especials de fabricació i l'IVA determinen una revisió del Fons de suficiència global provisional o definitiu per l'import de l'increment o baixada de recaptació estimat per a cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia. La revisió, l'ha de fer el Ministeri d'Economia i Hisenda d'ofici, sense que sigui necessari cap acord de les comissions mixtes, a aquests efectes.

TÍTOL II

Els fons de convergència autonòmica

Article 22. *Fons de convergència autonòmica.*

Per al compliment dels objectius d'aproximar les comunitats autònomes de règim comú en termes de finançament per habitant ajustat i afavorir la igualtat, i per afavorir l'equilibri econòmic territorial de comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, es creen dos nous fons de convergència autonòmica, descrits en els articles següents.

Article 23. Fons de competitivitat.

1. Es crea el Fons de competitivitat, mitjançant recursos addicionals de l'Estat amb la finalitat de reforçar l'equitat i l'eficiència en el finançament de les necessitats dels ciutadans i reduir les diferències en finançament homogeni per càpita entre comunitats autònomes, alhora que s'incentiva l'autonomia i la capacitat fiscal a totes i cadascuna de les comunitats autònomes i es desincentiva la competència fiscal a la baixa.

Mitjançant aquest Fons, es pretén garantir que les comunitats autònomes en què els recursos per habitant ajustat proporcionats pel nou model previs a l'aplicació d'aquest Fons siguin inferiors a la mitjana, tenint en compte la capacitat fiscal de les comunitats autònomes, vegin incrementats els esmentats recursos d'acord amb les regles de funcionament d'aquest Fons.

2. En els pressupostos generals de l'Estat s'ha de dotar anualment el Fons de competitivitat amb els recursos necessaris per complir aquests objectius. L'import del Fons de competitivitat el 2009 és l'equivalent al 70% dels recursos addicionals que conté l'epígraf I de la lletra A de l'article 5. Aquest import s'ha d'actualitzar els anys següents mitjançant l'aplicació de la variació de l'ITE disponible en el període comprès entre el 2009 i l'any per al qual es calculi el fons, determinada amb les regles establertes a l'article 20.

3. El Fons de competitivitat es reparteix anualment entre les comunitats autònomes de règim comú amb finançament per càpita ajustat inferior a la mitjana o a la seva capacitat fiscal, en funció de la seva població ajustada relativa. Per a això es defineixen els conceptes següents:

1r Finançament homogeni de la comunitat autònoma l'any (x). És el valor normatiu definitiu del conjunt de recursos financers proporcionats pel present sistema l'any (x) a la comunitat autònoma, una vegada deduït el valor del finançament de les seves competències no homogènies en aquest any.

2n Finançament no homogeni de la comunitat autònoma l'any (x). El valor del finançament l'any (x) que correspon a les competències no homogènies.

Són competències no homogènies les competències significatives transferides a una comunitat autònoma i integrades en el sistema, que no hagin estat traspassades i integrat el seu finançament en el sistema en l'any (x), per a la totalitat de les comunitats autònomes.

El valor del finançament de les competències no homogènies l'any (x) és el resultat d'aplicar al seu valor l'any base 2007, el quocient entre l'ITE definitiu de l'any (x) en relació amb l'ITE de l'any base, tots dos degudament homogeneïtzats i calculats de conformitat amb el que preveu l'article 20.

En virtut d'això, les competències no homogènies l'any (x) són les següents:

a) Competències no homogènies que es van considerar per al còmput de les homogeneïtzacions negatives de l'any base 1999, determinat d'acord al que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, ajustades amb els possibles serveis traspassats integrats en el sistema fins a l'any (x) que passin a ser competències homogènies per haver estat traspassades a totes les comunitats autònomes.

b) Noves competències integrades en el sistema fins a l'any (x) que es corresponguin amb competències no homogènies.

El valor de les competències no homogènies l'any base 2007 és:

Per a traspassos efectuats i integrat el seu finançament en el sistema amb anterioritat a l'1 de gener de 2009, el que correspongui a actualitzar el seu valor l'any base 1999, d'acord a la Llei 21/2001, de 27 de desembre, i el que estableix l'article 5.1.B.III d'aquesta Llei, per la variació de l'ITE entre els anys 1999 i 2007.

Per a traspassos efectuats i integrat el seu finançament en el sistema amb posterioritat l'1 de gener de 2009, el que correspongui d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

3r Finançament homogeni per habitant ajustat de la comunitat autònoma l'any (x). És el resultat de dividir el finançament de la comunitat autònoma definit al punt 1r, per la població ajustada d'aquesta l'any (x). La població ajustada es calcula mitjançant les variables i ponderacions que figuren a l'article 9, aplicades a l'any (x).

4t Finançament homogeni per habitant ajustat mitjà l'any (x). És el resultat de dividir el total del finançament homogeni de les comunitats autònomes de règim comú l'any (x), entre el total de la població ajustada en aquest any.

5è Capacitat fiscal de la comunitat autònoma l'any (x). És el valor resultant de la suma dels recursos tributaris d'una comunitat autònoma l'any (x), inclosos a la capacitat tributària, computats pels seus valors normatius, sempre que els valors reals no resultin inferiors, cas en què es computen els reals.

6è Capacitat fiscal per habitant ajustat de la comunitat autònoma l'any (x). És el resultat de dividir la capacitat fiscal definida en el punt anterior per la població ajustada d'aquesta l'any (x). La població ajustada es calcula mitjançant les variables i ponderacions que figuren a l'article 9, aplicades a l'any (x).

7è Capacitat fiscal per habitant ajustat mitjana l'any (x). És el resultat de dividir el total de la capacitat fiscal de les comunitats autònomes de règim comú l'any (x), entre el total de la població ajustada en aquest any.

8è Índex de capacitat fiscal per habitant ajustat de la comunitat autònoma l'any (x). El resultat de sumar 0,75 al quocient de la capacitat fiscal per habitant ajustat de la comunitat autònoma l'any (x) entre la capacitat fiscal per habitant ajustat mitjana l'any (x) una vegada ponderat per 0,25.

4. En virtut d'això, són beneficiàries del Fons de competitivitat de l'any (x) les comunitats autònomes que, respecte a l'any (x), compleixen qualsevol de les condicions següents:

- a) L'índex que representa el seu finançament homogeni per habitant ajustat respecte al finançament homogeni per habitant ajustat mitjà, és inferior a 1.
- b) L'índex que representa el seu finançament homogeni per habitant ajustat respecte al finançament homogeni per habitant ajustat mitjà, és inferior a l'índex de la seva capacitat fiscal per habitant ajustat. L'índex de capacitat fiscal per habitant ajustat a aquests efectes no pot superar, en cap cas, el límit establert a la Llei.

5. La dotació anual del Fons de competitivitat s'ha de repartir entre les comunitats autònomes beneficiàries del Fons, atenent el pes de la seva població ajustada en relació amb el total de la població ajustada de les comunitats autònomes beneficiàries.

Quan l'índex que resulti de dividir el finançament homogeni de la comunitat autònoma per habitant ajustat, una vegada afegida la seva participació en els Fons de convergència autonòmica, pel finançament homogeni per habitant ajustat mitjà, assoleixi l'índex de capacitat fiscal amb el límit establert a la llei, o la unitat en el cas que sigui l'índex de capacitat fiscal inferior a 1, la comunitat autònoma ha assolit l'objectiu del Fons de competitivitat, en aquest any, i no ha de rebre més fons per aquest concepte.

El romanent que quedi, una vegada assolit l'objectiu del Fons per una o diverses comunitats autònomes s'ha de tornar a repartir entre la resta de les comunitats autònomes beneficiàries, atenent la seva població ajustada relativa, i així successivament fins que totes assoleixin l'objectiu del Fons de competitivitat o s'esgotin els seus recursos.

6. La participació de les comunitats autònomes beneficiàries del Fons de competitivitat de l'any (x) es liquida conjuntament amb els recursos del sistema corresponents a aquest any, previstos a la secció 3a del títol I, i també amb la participació de les comunitats autònomes en el Fons de cooperació, que preveu l'article següent.

Article 24. *Fons de cooperació.*

1. Per complementar el sistema de finançament en la millora de l'estat del benestar i complint amb l'objectiu últim d'equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional estímulant el creixement de la riquesa i la convergència regional en termes de renda, es

crea un fons de cooperació amb recursos addicionals de l'Estat, al qual s'ha de destinar anualment la quantitat que prevegi la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. Són beneficiàries del Fons les comunitats autònomes de règim comú que compleixin alguna de les condicions següents:

a) Que tinguin un PIB per càpita inferior al 90% de la mitjana corresponent a les comunitats autònomes de règim comú. El PIB per càpita es mesura en termes de la mitjana corresponent als últims tres anys, que inicialment es refereix al període 2007-2009.

b) Que tinguin una densitat de població inferior al 50% de la densitat mitjana corresponent a les comunitats autònomes de règim comú, totes dues dades referides a l'últim any, que inicialment és el 2009.

c) Que, tenint un creixement de població inferior al 90% de la mitjana corresponent a les comunitats autònomes de règim comú, tinguin una densitat de població per quilòmetre quadrat inferior a la xifra resultant de multiplicar per 1,25 la densitat mitjana de les comunitats autònomes de règim comú. El creixement de població es mesura en termes del valor corresponent als tres últims anys, i inicialment es refereix al període 2007-2009. La densitat és la corresponent a l'últim any del període.

3. Els recursos del Fons de cooperació es distribueixen en dos subfons:

Un primer subfons, dotat amb dos terços del Fons de cooperació, es reparteix entre totes les comunitats autònomes beneficiàries, atenent la seva població relativa en relació amb el total de la població de les comunitats autònomes que integren el Fons, ponderada per la distància del PIB per càpita de cada comunitat autònoma respecte a la mitjana, d'acord amb la fórmula següent:

$$PFCi = Pi/Pt * \{1 + [(Rm - Ri)/Rm]\}$$

On:

Pi: població de cada comunitat autònoma;

Pt: població total de les comunitats autònomes que integren el Fons.

Rm: PIB per càpita mitjà de totes la comunitats autònomes que integren el Fons.

Ri: PIB per càpita mitjà de cada comunitat autònoma.

Un segon subfons, amb un terç del Fons de cooperació, es distribueix entre les comunitats autònomes que tenen un creixement de població inferior al 50% de la mitjana corresponent a les comunitats autònomes de règim comú. Aquest subfons es reparteix atenent la població relativa de cadascuna d'aquestes comunitats autònomes en relació amb la població total de les comunitats autònomes que compleixen aquesta condició. En cap cas una comunitat autònoma pot ser beneficiària de més del 40% de l'import d'aquest subfons, i l'excés s'ha de repartir, si s'escau, entre totes les comunitats autònomes beneficiàries del primer subfons, segons els seus criteris.

4. La participació de les comunitats autònomes beneficiàries en aquest Fons de cooperació s'ha de liquidar en el moment de liquidar el Fons de competitivitat i la totalitat dels recursos del sistema descrits la secció 3a del títol I, amb les dades de les variables existents en aquell moment.

5. La dotació d'aquest Fons el primer any en què es liquidi serà de 1.200 milions d'euros. Aquest import s'ha d'actualitzar mitjançant l'aplicació de la variació de l'ITE disponible en el període comprès entre el 2009 i l'any per al qual es calcula el Fons, determinada amb les regles que estableix l'article 20.

TÍTOL III

Cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomesSecció 1a *Tributs cedits*Article 25. *Tributs cedits*

1. Amb l'abast i les condicions que estableix aquest títol, se cedeix a les comunitats autònomes, segons els casos, el rendiment total o parcial en el seu territori dels tributs següents:

- a) Impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Impost sobre patrimoni.
- c) Impost sobre successions i donacions.
- d) Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- e) Tributs sobre el joc.
- f) Impost sobre el valor afegit.
- g) Impost sobre la cervesa.
- h) Impost sobre el vi i begudes fermentades.
- i) Impost sobre productes intermedis.
- j) Impost sobre l'alcohol i begudes derivades.
- k) Impost sobre hidrocarburs.
- l) Impost sobre les labors del tabac.
- m) Impost sobre l'electricitat.
- n) Impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- o) Impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

2. L'eventual supressió o modificació per l'Estat d'algun dels tributs abans assenyalats implica l'extinció o modificació de la cessió.

Secció 2a *Abast i condicions generals de la cessió*Article 26. *Rendiment que se cedeix.*

1. S'entén per rendiment cedit dels tributs que s'assenyalen a l'article anterior:

A) L'import de la recaptació líquida derivada dels deutes tributaris corresponents als diferents fets imposables cedits, en el cas de:

- a) L'impost sobre patrimoni.
- b) L'impost sobre successions i donacions.
- c) L'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- d) Els tributs sobre el joc.
- e) L'impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- f) L'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

B) L'import de la recaptació líquida efectivament ingressada derivada de la part del deute tributari cedit, en el cas de:

- a) L'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) L'impost sobre el valor afegit.
- c) L'impost sobre la cervesa.
- d) L'impost sobre el vi i begudes fermentades.
- e) L'impost sobre productes intermedis.
- f) L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades.
- g) L'impost sobre hidrocarburs.

- h) L'impost sobre les labors del tabac.
- i) L'impost sobre l'electricitat.

2. Als efectes del que disposa la lletra B) de l'apartat anterior, s'entén que componen la part del deute tributari cedit:

- a) En l'impost sobre la renda de les persones físiques:

1r Les quotes líquides autonòmiques que els residents en el territori de la comunitat autònoma hagin consignat en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada dins els terminis establerts per la normativa reguladora de l'impost, minorada en:

El 50 per cent de les deduccions per doble imposició.

El 50 per cent de les compensacions fiscals a què es refereix la disposició transitòria tretzena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni.

2n El resultat d'aplicar el 50 per cent a les quotes líquides dels contribuents que hagin optat per tributar per l'impost sobre la renda de no-residents, de conformitat amb el règim fiscal especial aplicable als treballadors desplaçats al territori espanyol regulat a l'article 93 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni.

3r El resultat d'aplicar el 50 per cent sobre els pagaments a compte realitzats o suportats pels contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma que no estiguin obligats a declarar i que no hagin presentat declaració.

4t El resultat d'aplicar el 50 per cent sobre els pagaments a compte realitzats o suportats pels contribuents residents en el territori de la comunitat autònoma que no estant inclosos a l'apartat anterior no hagin presentat la declaració dins els terminis establerts per la normativa reguladora de l'impost.

5è La part del deute tributari que, corresponent a la comunitat autònoma, sigui quantificada o, si s'escau, consignada, per actes d'inspecció, liquidacions practicades per l'Administració i declaracions presentades fora dels terminis establerts per la normativa reguladora de l'impost. A aquests efectes, s'entén per deute tributari el constituït per la quota líquida més els conceptes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb excepció dels recàrrecs previstos a les seves lletres c) i d), i si s'escau, pels pagaments a compte de l'impost. Aquesta partida s'ha de minorar en l'import de les devolucions per ingressos indeguts que s'hagin d'imputar a la comunitat autònoma, inclosos els interessos legals.

No es consideren part del deute tributari cedit els imports assenyalats al paràgraf anterior quan formin part del deute tributari cedit per algun dels conceptes previstos als apartats 1r a 4t anteriors.

Si al llarg de la vigència del sistema es produeixen reformes normatives que modifiquen substancialment determinats components de la part del deute tributari cedit, s'entén que la cessió es fa extensiva als components nous o reformats que, si s'escau, substitueixin els anteriors, complint la seva finalitat.

b) En l'impost sobre el valor afegit, els impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs, sobre les labors del tabac i sobre l'electricitat, el percentatge cedit del conjunt d'ingressos líquids de la hisenda estatal pels conceptes que integren cadascun d'aquests impostos, amb criteri de caixa, obtinguts una vegada deduïdes de la recaptació bruta les devolucions regulades en la normativa tributària i, si s'escau, les transferències o ajustos (positius o negatius) que estableixen el Concert amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni amb la Comunitat Foral de Navarra.

Article 27. *Normativa aplicable als tributs cedits.*

1. Els tributs el rendiment dels quals se cedeix a les comunitats autònomes es regeixen pels convenis o tractats internacionals, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la Llei pròpia de cada tribut, els reglaments generals dictats en desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i de les lleis pròpies de cada tribut, les altres disposicions de caràcter general, reglamentàries o interpretatives, dictades per l'Administració de l'Estat i, en els termes previstos en aquest títol, per les normes emanades de la comunitat autònoma competent segons l'abast i els punts de connexió que estableix aquest.

La terminologia i els conceptes de les normes que dictin les comunitats autònomes s'han d'adequar a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. La normativa que dictin les comunitats autònomes en relació amb les matèries la competència de les quals els correspongui d'acord amb el seu estatut d'autonomia i que sigui susceptible de tenir, per la via indirecta, efectes fiscals no produeix aquests efectes quan el règim tributari que configuri no s'ajusti al que estableixen les normes estatals.

Article 28. *Residència habitual de les persones físiques.*

1. Als efectes del que disposa aquest títol, es considera que les persones físiques residents en el territori espanyol ho són en el territori d'una comunitat autònoma:

1r Quan romanguin en el seu territori un nombre més gran de dies:

- a) Del període impositiu, en l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Del període dels cinc anys immediatament anteriors, comptats de data a data, que finalitzi el dia anterior al de meritació, a l'impost sobre successions i donacions.
- c) De l'any immediatament anterior, comptat de data a data, que finalitzi el dia anterior al de meritació, en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i a l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

Per determinar el període de permanència s'han de computar les absències temporals.

Llevat que hi hagi una prova en contra, es considera que una persona física roman en el territori d'una comunitat autònoma quan en aquest territori radiqui el seu habitatge habitual, el qual es defineix de conformitat amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2n Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix el punt 1r anterior, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on tinguin el seu principal centre d'interessos, i es considera com a tal el territori on obtinguin la major part de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

- a) Rendiments de treball, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.
- b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entenen obtinguts en el lloc on radiquin aquests.
- c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, tant si són empresarials com professionals, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de gestió de cadascuna d'aquestes.

3r Quan no es pugui determinar la residència de conformitat amb els criteris que estableixen els punts 1r i 2n anteriors, es consideren residents en el lloc de la seva última residència declarada a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. En l'impost sobre patrimoni, la residència de les persones físiques és la mateixa que correspongui per a l'impost sobre la renda de les persones físiques a la data de meritarse aquell.

3. Les persones físiques residents en el territori d'una comunitat autònoma que passin a tenir la residència habitual en el d'una altra, han de complir les obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan aquesta actuï com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que preveu l'apartat 4 següent es consideri que no hi ha hagut un canvi de residència, les persones físiques han de presentar les autoliquidacions complementàries que corresponguin, amb inclusió dels interessos de demora.

El termini de presentació de les autoliquidacions complementàries finalitza el mateix dia que conclogui el termini de presentació de les declaracions per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents a l'any en què concorrin les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 4 següent, determinin que s'ha de considerar que no hi ha hagut canvi de residència.

4. No produeixen efecte els canvis de residència que tinguin per objecte principal aconseguir una tributació efectiva inferior en els tributs totalment o parcialment cedits.

Es considera, llevat que la nova residència es prolongui de manera continuada durant, almenys, tres anys, que no hi ha hagut canvi, en relació amb el rendiment cedit dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre el patrimoni, quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Que l'any en el qual es produeix el canvi de residència o en el següent, la seva base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui superior, almenys, en un 50 per cent, a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta s'ha de determinar d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en el qual es produeix la situació a què es refereix la lletra anterior, la seva tributació efectiva per l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui inferior a la que hauria correspost d'acord amb la normativa aplicable a la comunitat autònoma on residia amb anterioritat al canvi.

c) Que l'any següent a aquell en el qual es produeix la situació a què es refereix la lletra a) anterior, o el següent, torni a tenir la seva residència habitual en el territori de la comunitat autònoma en la qual va residir amb anterioritat al canvi.

5. Les persones físiques residents en el territori espanyol, que no romanguin en aquest territori més de cent vuitanta-tres dies durant l'any natural, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma en què radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

6. Les persones físiques residents en el territori espanyol per aplicació de la presumpció prevista a l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

Article 29. *Domicili fiscal de les persones jurídiques*

S'entén que les persones jurídiques tenen el domicili fiscal a la comunitat autònoma que resulti d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Secció 3a *Abast i condicions específiques de la cessió*

Article 30. *Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre la renda de les persones físiques*

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui als contribuents que tinguin la residència habitual en aquest territori.

3. Quan els contribuents integrats en una unitat familiar tinguin la residència habitual en comunitats diferents i optin per la tributació conjunta, el rendiment que se cedeix s'entén produït en el territori de la comunitat autònoma on tingui la seva residència habitual el membre de la unitat amb la base liquidable més gran d'acord amb les regles d'individualització de l'impost.

Article 31. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre patrimoni.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre el patrimoni produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre patrimoni que correspongui als subjectes passius que tinguin la residència habitual en aquest territori.

Article 32. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre successions i donacions.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre successions i donacions produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre successions i donacions dels subjectes passius residents a Espanya, segons els punts de connexió següents:

a) En el cas de l'impost que grava les adquisicions per causa de mort i les quantitats percebudes pels beneficiaris d'assegurances sobre la vida que s'acumulin a la resta de béns i drets que integren la porció hereditària del beneficiari, en el territori on el causant tingui la residència habitual en la data de la meritació.

b) En el cas de l'impost que grava les donacions de béns immobles, quan aquests radiquin en el territori d'aquesta comunitat autònoma.

Als efectes del que preveu aquesta lletra, tenen la consideració de donacions de béns immobles les transmissions a títol gratuït dels valors a què es refereix l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

c) En el cas de l'impost que grava les donacions dels altres béns i drets, en el territori on el donatari tingui la residència habitual a la data de la meritació.

3. Quan en un sol document un mateix donant doni a favor d'un mateix donatari diferents béns o drets i per aplicació dels punts de connexió el rendiment s'hagi d'entendre produït en diferents comunitats autònomes, correspon a cadascuna d'aquestes el que resulti d'aplicar, al valor dels donats el rendiment dels quals se li atribueix, el tipus mitjà que, segons les seves normes, correspondria al valor de la totalitat dels transmesos.

4. Quan sigui procedent acumular donacions, correspon a la comunitat autònoma el rendiment que resulti d'aplicar, al valor dels béns i drets actualment transmesos, el tipus mitjà que, segons les seves normes, correspondria al valor de la totalitat dels acumulats.

A aquests efectes s'entén per totalitat dels béns i drets acumulats, els procedents de donacions anteriors i els que són objecte de la transmissió actual.

5. En els casos previstos a les lletres a) i c) de l'apartat 2 anterior, s'aplica la normativa de la comunitat autònoma en la qual el causant o donatari hagi tingut la residència habitual de conformitat amb el que preveu l'article 28.1.1è.b) d'aquesta Llei.

Article 33. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

1. Se cedeix a les comunitats autònomes el rendiment de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats produït en el seu territori quant als fets imposables següents:

1r Transmissions oneroses per actes entre vius de tota classe de béns i drets que integrin el patrimoni de les persones físiques o jurídiques.

2n Constitució de drets reals, préstecs, fiances, arrendaments, pensions i concessions administratives.

3r La constitució de societats, l'augment i disminució del seu capital social i la dissolució de societats, les aportacions que efectuïn els socis que no suposin un augment de capital social i el trasllat a Espanya de la seva direcció efectiva o del domicili social d'una societat quan ni una ni l'altre estiguin prèviament situats en un Estat membre de la Unió Europea.

4t Escritures, actes i testimonis notariais, en els termes que estableix l'article 31 del text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

5è Lletres de canvi i els documents que realitzin funció de gir o les supleixin, així com els resguards o certificats de dipòsit transmissibles, i també els pagarés, bons, obligacions i altres títols anàlegs emesos en sèrie a què es refereix l'article 33 del text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

6è Anotacions preventives que es practiquin en els registres públics quan tinguin per objecte un dret o interès valorable i no estiguin ordenades d'ofici per l'autoritat judicial.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats d'acord amb els punts de connexió que s'esmenten a continuació:

1r En les escriptures, actes i testimonis gravats per la quota fixa d'actes jurídics documentats, documents notariais, el rendiment de la quota fixa correspon a la comunitat autònoma en la qual s'autoritzi o s'atorguin.

2n Sense perjudici del que disposa el punt 1r anterior, en els altres casos actuen com a punts de connexió els que s'esmenten a continuació per l'ordre d'aplicació següent:

A) Sempre que el document compregui algun concepte subjecte a quota gradual del gravamen d'actes jurídics documentats, documents notariais, el rendiment correspon a la comunitat autònoma en la circumscripció de la qual radiqui el Registre en què s'hauria de procedir a la inscripció o anotació dels béns o actes.

B) Quan l'acte o document es refereixi a operacions societàries, el rendiment correspon a la comunitat autònoma quan es doni qualsevol de les regles següents per l'ordre de la seva aplicació preferent:

- a) Que l'entitat tingui en aquesta comunitat autònoma el domicili fiscal.
- b) Que l'entitat tingui en aquesta comunitat autònoma el domicili social, sempre que la seva direcció efectiva no estigui situada en l'àmbit territorial d'una altra Administració tributària d'un Estat membre de la Unió Europea.
- c) Que l'entitat realitzi en aquesta comunitat autònoma operacions del seu tràfic, quan la seva direcció efectiva i el domicili social no estiguin situats en l'àmbit territorial d'una altra Administració tributària d'un Estat membre de la Unió Europea.

C) Quan l'acte o document no motivi liquidació ni per la quota gradual d'actes jurídics documentats, documents notariais, ni tampoc per la modalitat d'operacions societàries, el rendiment s'atribueix aplicant les regles que figuren a continuació en funció de la naturalesa de l'acte o contracte documentat i dels béns a què es refereixi:

1a Quan l'acte o document compregui transmissions i arrendaments de béns immobles, constitució i cessió de drets reals, fins i tot de garantia, sobre aquests, a la comunitat autònoma en la qual radiquin els immobles.

En els casos previstos a l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, a la comunitat autònoma en la qual radiquin els béns immobles que integren l'actiu de l'entitat els valors de la qual es transmeten.

2a Quan compregui la constitució d'hipoteca mobiliària o penyora sense desplaçament o es refereixi a vaixells o aeronaus, a la comunitat autònoma a la circumscripció de la qual radiqui el Registre mercantil o d'hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament en què aquests actes hagin de ser inscrits.

3a Quan compregui la transmissió de béns mobles, semovents o crèdits, així com la constitució i cessió de drets reals sobre aquests, a la comunitat autònoma on l'adquirent tingui la residència habitual si és persona física o el domicili fiscal si és persona jurídica.

4a Quan l'acte o document es refereixi a transmissió de valors, a la comunitat autònoma on es formalitzi l'operació.

5a Quan es refereixi exclusivament a la constitució de préstecs simples, fiances, arrendaments no immobiliaris i pensions, a la comunitat autònoma en la qual el subjecte passiu tingui la residència habitual o el domicili fiscal, segons es tracti de persones físiques o jurídiques.

6a Quan es tracti de documents relatius a concessions administratives de béns, execucions d'obres o explotacions de serveis, a la comunitat autònoma del territori on radiquin, s'executin o es prestin aquests. Aquestes mateixes regles són aplicables quan es tracti d'actes i negocis administratius que tributin per equiparació a les concessions administratives.

Quan les concessions d'explotació de béns superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles en l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i s'ha de calcular el que correspon a cadascuna en proporció a l'extensió que ocupi en cadascuna de les comunitats implicades.

Quan les concessions d'execució d'obres superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles en l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i s'ha de calcular el que correspon a cadascuna en proporció a l'import estimat de les obres a realitzar en cadascuna de les comunitats implicades.

Quan les concessions d'explotació de serveis superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles en l'àmbit de les quals s'estengui la concessió, i s'ha de calcular el que correspon a cadascuna en funció de la mitjana aritmètica dels percentatges que representin la seva població i la seva superfície sobre el total de les comunitats implicades.

Quan es tracti de concessions mixtes que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, el rendiment correspon a totes aquelles en l'àmbit de les quals s'estén la concessió, i s'ha de calcular el que correspon a cadascuna mitjançant l'aplicació dels criteris que recullen els tres paràgrafs anteriors en la part corresponent de la concessió.

7a En les anotacions preventives quan l'òrgan registral davant el qual es produeixin tingui la seu en el territori d'aquesta comunitat autònoma. Si de conformitat amb les normes de l'impost, la base imposable és inferior al valor real dels béns embargats a totes les comunitats autònomes on s'hagin inscrit anotacions preventives, es considera produït en el territori de cadascuna d'aquestes únicament la part del rendiment resultant de repartir a parts iguals el rendiment total entre totes aquelles. No obstant això, si en alguna de les comunitats autònomes el valor real dels béns objecte de l'anotació preventiva és inferior a l'import de la quota que li correspongui de conformitat amb la regla de repartiment exposada, el rendiment cedit a aquesta comunitat autònoma s'ha de limitar a la quota corresponent a aquest valor, i el rendiment excedent ha d'augmentar en les altres comunitats autònomes.

8a En les lletres de canvi i els documents que les supleixin o realitzin funció de gir, així com en els pagarés, bons, obligacions i títols anàlegs a què es refereix l'article 33 del text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, quan el seu lliurament o emissió tingui lloc en el territori de la comunitat autònoma; si el lliurament o emissió ha tingut lloc a l'estranger, quan el primer tenidor o titular tingui la residència habitual o el domicili fiscal en el territori de la comunitat autònoma.

Article 34. Abast de la cessió i punts de connexió en els tributs sobre el joc.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment dels tributs sobre el joc que es produeixi en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori de cada comunitat autònoma el rendiment de la taxa estatal sobre els jocs de sort, envit o atzar quan el fet imposable es realitzi en aquest territori.

3. En la taxa estatal sobre rifes, tómboles, apostes i combinacions aleatòries, s'entén produït el rendiment en el territori de cada comunitat autònoma:

a) En el cas de les rifes, tómboles i apostes, quan l'Administració de la comunitat autònoma n'autoritzi la celebració o hagi estat la competent per autoritzar-la en els casos en què s'organitzin o celebrin sense sol·licitar l'autorització.

b) En el cas de les combinacions aleatòries, quan l'àmbit d'aplicació o desenvolupament d'aquestes no excedeixi els límits territorials de la comunitat autònoma.

Article 35. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre el valor afegit.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 50 per cent del rendiment de l'impost sobre el valor afegit produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre el valor afegit que correspongui al consum en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat als efectes de l'assignació de l'impost sobre el valor afegit per comunitats autònomes.

Article 36. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre la cervesa.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 58 per cent del rendiment de l'impost sobre la cervesa produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre la cervesa que correspongui al consum en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat als efectes de l'assignació de l'impost sobre la cervesa per comunitats autònomes.

Article 37. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre el vi i begudes fermentades.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 58 per cent del rendiment de l'impost sobre el vi i begudes fermentades produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre el vi i begudes fermentades que correspongui al consum en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat als efectes de l'assignació de l'impost sobre el vi i begudes fermentades per comunitats autònomes.

Article 38. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre productes intermedis.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 58 per cent del rendiment de l'impost sobre productes intermedis produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre productes intermedis que correspongui al consum en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat als efectes de l'assignació de l'impost sobre productes intermedis per comunitats autònomes.

Article 39. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 58 per cent del rendiment de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades que correspongui al consum en el territori de l'esmentada comunitat autònoma, segons l'índex de consum territorial certificat per l'Institut

Nacional d'Estadística i elaborat als efectes de l'assignació de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades per comunitats autònomes.

Article 40. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre hidrocarburs.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 58 per cent del rendiment de l'impost sobre hidrocarburs produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre hidrocarburs que correspongui a l'índex de les lliures de gasolines, gasoils i fueloils en el territori de la comunitat autònoma, segons dades del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, ponderades pels corresponents tipus impositius.

Article 41. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre les labors del tabac.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el 58 per cent del rendiment de l'impost sobre les labors del tabac produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment cedit de l'impost sobre les labors del tabac que correspongui a l'índex de vendes a expenedories de tabac en el territori de la comunitat autònoma, segons dades del Comissionat per al Mercat de Tabacs, ponderades pels corresponents tipus impositius.

Article 42. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre l'electricitat.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost especial sobre l'electricitat produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost que correspongui a l'índex de consum net d'energia elèctrica en el territori de la comunitat autònoma, elaborat a partir de dades del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Article 43. Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport quan estigui en el seu territori el domicili fiscal de la persona física o jurídica que tingui la consideració de subjecte passiu d'aquest impost.

3. Les devolucions a què es refereix l'article 66 apartat 3 de la Llei 38/1992, d'impostos especials, que corresponguin a vehicles la matriculació definitiva dels quals hauria determinat el pagament de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, s'han de presentar i, si s'escau, acordar i efectuar pels òrgans competents de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'hagi efectuat el pagament. Quan no sigui possible determinar l'Administració tributària a la qual es van ingressar les quotes, la devolució l'ha de fer l'Administració tributària de la comunitat autònoma en el territori de la qual es generi el dret a la devolució.

Article 44. Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

1. Se cedeix a la comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs produït en el seu territori.

2. Es considera produït en el territori d'una comunitat autònoma el rendiment de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs que correspongui:

a) A les vendes detallistes efectuades en els establiments de venda al públic al detall situats a la comunitat autònoma, amb excepció dels subministraments que s'efectuïn a consumidors finals que disposin de les instal·lacions necessàries per rebre'ls i consumir-

los en una altra comunitat autònoma, en què el rendiment es considera produït en aquesta última.

b) A les importacions i adquisicions intracomunitàries dels productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost quan es destinin directament al consum de l'importador o de l'adquirent en un establiment de consum propi situat a la comunitat autònoma.

Secció 4a *Competències normatives*

Article 45. *Titularitat de competències.*

1. La titularitat de les competències normatives i d'aplicació dels tributs el rendiment dels quals se cedeix a les comunitats autònomes, de la potestat sancionadora, així com la revisió dels actes dictats en l'exercici de les competències esmentades, correspon a l'Estat.

2. La Inspecció General del Ministeri d'Economia i Hisenda ha de fer anualment una inspecció dels serveis i retre un informe sobre la manera i l'eficàcia en el desenvolupament de les diverses competències assumides per la comunitat autònoma de què es tracti respecte als tributs el rendiment dels quals se cedeix. El dit informe s'ha d'adjuntar a la documentació dels pressupostos generals de l'Estat.

Article 46. *Abast de les competències normatives en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. En l'impost sobre la renda de les persones físiques, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

a) L'import del mínim personal i familiar aplicable per al càlcul del gravamen autonòmic. A aquests efectes, les comunitats autònomes poden establir increments o disminucions en les quanties corresponents al mínim del contribuent i als mínims per descendents, ascendents i discapacitat a què es refereixen els articles 57, 58, 59 i 60 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el límit del 10 per cent per a cadascuna de les quanties.

b) L'escala autonòmica aplicable a la base liquidable general: l'estructura d'aquesta escala ha de ser progressiva.

c) Deduccions en la quota íntegra autonòmica per:

Circumstàncies personals i familiars, per inversions no empresarials i per aplicació de renda, sempre que no suposin, directament o indirectament, una minoració del gravamen efectiu d'alguna o algunes categories de renda.

Subvencions i ajudes públiques no exemptes que es percebin de la comunitat autònoma, amb excepció de les que afectin el desenvolupament d'activitats econòmiques o les rendes que s'integrin a la base de l'estalvi.

En relació amb les deduccions assenyalades a aquesta lletra c), les competències normatives de les comunitats autònomes també inclouen la determinació de:

La justificació exigible per poder practicar-les.

Els límits de deducció.

La seva submissió o no al requisit de comprovació de la situació patrimonial.

Les regles especials que, si s'escau, s'hagin de tenir en compte en els supòsits de tributació conjunta, període impositiu inferior a un any natural i determinació de la situació familiar. Si la comunitat autònoma no regula alguna d'aquestes matèries s'han d'aplicar les normes previstes a aquests efectes a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

d) Augments o disminucions en els percentatges de deducció per inversió en habitatge habitual, a què es refereix l'apartat 2 de l'article 78 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. Les comunitats autònomes no poden regular:

- a) Els tipus de gravamen autonòmics de la base liquidable de l'estalvi i els aplicables a determinades categories de renda, que són els que a aquests efectes es determinin per la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Les deduccions de la quota establertes i regulades per la normativa de l'Estat.
- c) Els límits previstos a l'article 69 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- d) Els pagaments a compte de l'impost.
- e) Els conceptes ni les situacions personals i familiars compresos a cadascun dels mínims a què es refereixen els articles 57, 58, 59 i 60, ni les normes per a la seva aplicació previstes a l'article 61, de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- f) En general, totes les matèries no previstes a l'apartat 1 anterior.

3. La liquidació de l'impost sobre la renda de les persones físiques s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 35/2006, de 28 de novembre, reguladora del tribut.

4. La quota líquida autonòmica no pot ser negativa.

5. L'Estat i les comunitats autònomes han de procurar que l'aplicació d'aquest sistema tingui el menor impacte possible en les obligacions formals que hagin de complir els contribuents.

A aquests efectes, els models de declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques han de ser únics, si bé hi han de figurar degudament diferenciats els aspectes autonòmics, amb la finalitat de fer visible el caràcter cedit de l'impost.

Article 47. Abast de les competències normatives en l'impost sobre patrimoni.

1. En l'impost sobre patrimoni, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

- a) Mínim exempt.
- b) Tipus de gravamen.
- c) Deduccions i bonificacions de la quota.

2. Les deduccions i bonificacions aprovades per les comunitats autònomes són, en tot cas, compatibles amb les deduccions i bonificacions establertes en la normativa estatal reguladora de l'impost i no poden suposar una modificació d'aquestes. Aquestes deduccions i bonificacions autonòmiques s'han d'aplicar posteriorment a les regulades per la normativa de l'Estat.

Article 48. Abast de les competències normatives en l'impost sobre successions i donacions.

1. En l'impost sobre successions i donacions, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

a) Reduccions de la base imposable: les comunitats autònomes poden crear, tant per a les transmissions entre vius, com per a les transmissions per causa de mort, les reduccions que considerin convenientes, sempre que responguin a circumstàncies de caràcter econòmic o social pròpies de la comunitat autònoma de què es tracti.

Així mateix, les comunitats autònomes poden regular les establertes per la normativa de l'Estat, i mantenir-les en condicions anàlogues a les establertes per aquest o millorar-les mitjançant l'augment de l'import o del percentatge de reducció, l'ampliació de les persones que s'hi puguin acollir o la disminució dels requisits per poder aplicar-la.

Quan les comunitats autònomes creïn les seves pròpies reduccions, aquestes s'han d'aplicar amb posterioritat a les establertes per la normativa de l'Estat. Si l'activitat de la comunitat autònoma consisteix a millorar una reducció estatal, la reducció millorada substitueix, en aquesta comunitat autònoma, la reducció estatal. A aquests efectes, les

comunitats autònomes, en el moment de regular les reduccions aplicables han d'especificar si la reducció és pròpia o consisteix en una millora de la de l'Estat.

- b) Tarifa de l'impost.
- c) Quanties i coeficients del patrimoni preexistent.
- d) Deduccions i bonificacions de la quota.

Les deduccions i bonificacions aprovades per les comunitats autònomes són, en tot cas, compatibles amb les deduccions i bonificacions establertes en la normativa estatal reguladora de l'impost i no poden suposar una modificació d'aquestes. Aquestes deduccions i bonificacions autonòmiques s'han d'aplicar amb posterioritat a les regulades per la normativa de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió i liquidació. No obstant això, l'Estat manté la competència per establir el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori en les diferents comunitats autònomes, que ha d'implantar conforme cada Administració autonòmica estableixi un servei d'assistència al contribuent per realitzar l'autoliquidació de l'impost.

Article 49. Abast de les competències normatives en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

1. En l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

a) Tipus de gravamen: en relació amb la modalitat «transmissions patrimonials oneroses», les comunitats autònomes poden regular el tipus de gravamen en:

Concessions administratives.

Transmissió de béns mobles i immobles.

Constitució i cessió de drets reals que recaiguin sobre mobles i immobles, excepte els drets reals de garantia.

Arrendament de béns mobles i immobles. Els models de contracte per a l'arrendament d'immobles poden ser elaborats per la mateixa comunitat autònoma.

En relació amb la modalitat «actes jurídics documentats», les comunitats autònomes poden regular el tipus de gravamen dels documents notariais.

b) Deduccions i bonificacions de la quota: les deduccions i bonificacions aprovades per les comunitats autònomes només poden afectar els actes i documents sobre els quals les comunitats autònomes poden exercir capacitat normativa en matèria de tipus de gravamen d'acord amb el que disposa la lletra anterior.

En tot cas, són compatibles amb les deduccions i bonificacions establertes en la normativa estatal reguladora de l'impost sense que puguin suposar una modificació d'aquestes. Aquestes deduccions i bonificacions autonòmiques s'apliquen amb posterioritat a les regulades per la normativa de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió i liquidació.

Article 50. Abast de les competències normatives en els tributs sobre el joc.

1. En els tributs sobre el joc les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre:

- a) Exempcions.
- b) Base imposable.
- c) Tipus de gravamen i quotes fixes.
- d) Bonificacions.
- e) Meritació.

2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes d'aplicació dels tributs.

Article 51. Abast de les competències normatives en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

En l'impost especial sobre determinats mitjans de transport les comunitats autònomes poden incrementar els tipus de gravamen aplicables als epígrafs de l'apartat 1 de l'article 70 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en un 15 per cent com a màxim.

Article 52. Abast de les competències normatives en l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

1. En l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, les comunitats autònomes poden assumir competències normatives sobre el tipus de gravamen autonòmic dins de la banda següent:

- a) Gasolines: des de 0 fins a 48 euros per 1.000 litres.
- b) Gasoil d'ús general: des de 0 fins a 48 euros per 1.000 litres.
- c) Gasoil d'usos especials i de calefacció: des de 0 fins a 12 euros per 1.000 litres.
- d) Fueloil: des de 0 fins a 2 euros per tona.
- e) Querosè d'ús general: des de 0 fins a 48 euros per 1.000 litres.

El límit superior de la banda pot ser actualitzat per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. La competència normativa es pot exercir o bé en tots els productes gravats, o bé només en algun d'aquests.

Quan es tracti de gasoil d'ús general, les comunitats autònomes poden no exercir, en tot o en part, la competència normativa en relació amb el gasoil al qual sigui aplicable la devolució de l'impost sobre hidrocarburs que estableix l'article 52 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials. En aquest cas, la no-aplicació total o parcial del tipus de gravamen autonòmic ha de revestir la forma de devolució parcial de l'impost prèviament satisfet respecte al gasoil, en els termes que estableixi la normativa reguladora de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs. En aquest cas, la comunitat autònoma ha de fixar el tipus de devolució, l'import de la qual no pot excedir l'import del tipus de gravamen autonòmic al qual hagi tributat el gasoil.

3. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes d'aplicació dels tributs.

4. El tipus de gravamen autonòmic ha de ser el que correspongui en funció del punt de connexió establert a l'article 44.

Article 53. Supòsit de no-ús de les competències normatives.

Si una comunitat autònoma no fa ús de les competències normatives que li confereixen els articles 46, excepte la lletra b) del punt 1, a 52, s'aplica, si de cas hi manca, la normativa de l'Estat.

Secció 5a *Altres matèries*

Article 54. Delegació de competències.

1. La comunitat autònoma s'ha de fer càrrec, per delegació de l'Estat i en els termes previstos en aquesta secció, de l'aplicació dels tributs, així com de la revisió dels actes dictats en exercici d'aquesta en els tributs següents:

- a) Impost sobre patrimoni.
- b) Impost sobre successions i donacions.

- c) Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- d) Tributs sobre el joc.
- e) Impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- f) Impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

2. L'aplicació dels tributs, així com la revisió dels actes dictats en l'exercici d'aquesta l'han de portar a terme, en tot cas, els òrgans estatals que tinguin atribuïdes les funcions respectives en els tributs següents:

- a) Impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Impost sobre el valor afegit.
- c) Impost sobre la cervesa.
- d) Impost sobre el vi i begudes fermentades.
- e) Impost sobre productes intermedis.
- f) Impost sobre l'alcohol i begudes derivades.
- g) Impost sobre hidrocarburs.
- h) Impost sobre les labors del tabac.
- i) Impost sobre l'electricitat.

3. Les declaracions relatives a l'impost sobre patrimoni s'han de presentar, si s'escau, conjuntament amb les de l'impost sobre la renda de les persones físiques. L'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes han d'acordar el que sigui procedent a fi de la tramitació més eficaç dels expedients en l'àmbit de les seves respectives competències.

Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 anterior, els Serveis d'Inspecció de Tributs de l'Estat poden incoar les oportunes actes d'investigació i comprovació per l'impost sobre patrimoni en ocasió de les actuacions inspectors que portin a terme en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La instrucció i resolució dels expedients administratius, conseqüència de les actes anteriors, corresponen a les oficines competents de la comunitat autònoma. En relació amb l'impost sobre patrimoni, l'Administració Tributària de l'Estat i la de la comunitat autònoma han de col·laborar facilitant-se mitjans personals, coadjuvant en la inspecció i intercanviant tota la informació que derivi de les declaracions, cens i actuacions efectuades per la Inspecció.

Article 55. Abast de la delegació de competències en relació amb la gestió tributària.

1. En la gestió tributària dels impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, dels tributs sobre el joc, de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs corresponen a les comunitats autònomes:

a) La incoació dels expedients de comprovació de valors, utilitzant els mateixos criteris que l'Estat.

En el cas de concessions administratives que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, la comprovació de valors correspon a la comunitat autònoma en el territori de la qual estigui el domicili fiscal de l'entitat concessionària.

- b) La realització dels actes de tràmit i la pràctica de liquidacions tributàries.
- c) La qualificació de les infraccions i la imposició de sancions tributàries.
- d) La publicitat i informació al públic d'obligacions tributàries i la seva forma de compliment.
- e) L'aprovació de models de declaració.
- f) En general, les altres competències necessàries per a la gestió dels tributs.

2. No són objecte de delegació les competències següents:

a) La resposta de les consultes regulades en els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, llevat del que es refereix a l'aplicació de les disposicions dictades per la comunitat autònoma en l'exercici de les seves competències.

b) La confecció dels efectes estancats que s'utilitzin per a la gestió dels tributs cedits.

c) Les que a continuació se citen, en relació amb l'impost especial sobre determinats mitjans de transport:

a') L'homologació per part de l'Administració tributària dels vehicles automòbils, en els casos que preveu l'article 65, apartat 1, lletra a), número 3r de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

b') L'aplicació del supòsit de no-subjecció regulat al número 9è del precepte esmentat a la lletra a') anterior, quan es tracti de vehicles destinats a ser utilitzats per les Forces Armades, pels cossos i forces de seguretat de l'Estat i pel resguard duaner.

c') L'aplicació de les exempcions a què es refereixen les lletres e) i h) de l'apartat 1 de l'article 66 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, sempre que, en el cas d'aquesta última lletra, es tracti d'aeronaus matriculades per l'Estat o per empreses o organismes públics o estatals.

d) Els acords de concessió de les exempcions previstes a les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 de la disposició sis de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, que regula l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

3. Els documents i autoliquidacions dels impostos sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats sobre determinats mitjans de transport i sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs s'han de presentar i produeixen efectes alliberadors exclusivament davant l'oficina competent de la comunitat autònoma a la qual correspongui el rendiment d'acord amb els punts de connexió aplicables. Quan el rendiment corresponent als actes o contractes continguts en el mateix document es consideri produït en diferents comunitats autònomes, és procedent la seva presentació a l'oficina competent de cadascuna d'aquestes, per bé que l'autoliquidació que, si s'escau, es formuli només s'ha de referir al rendiment produït en el seu territori respectiu.

4. Les competències en matèria de gestió previstes en aquest article es poden realitzar mitjançant diligències de col·laboració entre les diferents administracions tributàries competents.

Article 56. Abast de la delegació de competències en relació amb la recaptació dels tributs cedits.

1. Correspon a les comunitats autònomes la recaptació:

a) En període voluntari de pagament i en període executiu, dels impostos sobre successions i donacions, transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, determinats mitjans de transport, vendes detallistes de determinats hidrocarburs i dels tributs sobre el joc.

b) En període voluntari de pagament, les liquidacions de l'impost sobre patrimoni practicades per la comunitat autònoma, i en període executiu tots els debèits per aquest impost.

2. No obstant això, la delegació anterior no s'estén a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats si aquest es recapta mitjançant efectes timbrats, sense perjudici de l'atribució a cada comunitat autònoma del rendiment que li correspongui.

3. Pel que fa a l'ajornament i fraccionament de pagament dels tributs cedits a què es refereix aquest article, correspon a cada comunitat autònoma la competència per resoldre

d'acord amb la normativa de l'Estat, fins i tot en el cas d'autoliquidacions que s'hagin de presentar davant l'Administració tributària de l'Estat.

Article 57. De la recaptació tributària de les comunitats autònomes.

1. Les comunitats autònomes poden organitzar lliurement els seus serveis per a la recaptació dels tributs cedits a què es refereix l'article anterior.

2. La recaptació tributària que realitzin els serveis a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'ajustar al que disposa la normativa de l'Estat, i els òrgans corresponents de les comunitats autònomes han d'assumir les potestats atribuïdes en aquesta normativa de l'Estat.

3. La recaptació dels deutes tributaris corresponents als tributs cedits a què es refereix l'article anterior, la poden realitzar directament les comunitats autònomes o bé mitjançant un concert amb qualsevol altra Administració pública.

De la mateixa manera, qualsevol altra Administració pública pot concertar amb la comunitat autònoma competent per raó del territori la recaptació del rendiment dels seus tributs en l'esmentat territori, a través dels serveis que estableixi a l'empara de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 58. Abast de la delegació de competències en relació amb la inspecció tributària.

1. Respecte als impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs corresponen a les comunitats autònomes les funcions que preveu l'article 141 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, aplicant les normes legals i reglamentàries que regulin les actuacions inspectores de l'Estat en matèria tributària i seguint els plans d'actuació inspectora, que han de ser elaborats conjuntament per les dues Administracions, i de l'execució dels quals han de donar compte anualment les comunitats autònomes al Ministeri d'Economia i Hisenda, al Congrés dels Diputats i al Senat.

2. Quan la Inspecció dels tributs de l'Estat o de les comunitats autònomes coneguin, en ocasió de les seves actuacions comprovadores i investigadores, fets amb transcendència tributària per a altres administracions, ho han de comunicar a aquestes en la forma que es determini per reglament.

3. Les actuacions comprovadores i investigadores en matèria tributària de les comunitats autònomes, llevat del seu territori, les ha de realitzar la Inspecció dels tributs de l'Estat o la de les comunitats autònomes competents per raó del territori, a requeriment de les comunitats autònomes, de conformitat amb els plans de col·laboració que a aquest efecte s'estableixin.

En el cas de concessions administratives que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, la inspecció de l'impost correspon a la comunitat autònoma en el territori de la qual estigui el domicili fiscal de l'entitat concessionària.

Article 59. Abast de la delegació de competències en relació amb la revisió en la via administrativa.

1. Les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia poden assumir la competència per a la revisió dels actes dictats per aquestes en relació amb els tributs i els impostos a què es refereix l'article 54.1 d'aquesta Llei.

Aquesta competència s'estén als procediments, recursos i reclamacions següents:

a) Procediments que regula el capítol II del títol V de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i normes de desplegament.

b) Recurs de reposició regulat en el capítol III del títol V de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i normes de desplegament.

c) Reclamacions economicoadministratives: procediment que regula la subsecció 1a, de la secció 2a i el procediment regulat a la secció 3a del capítol IV del títol V de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i normes de desplegament.

No obstant això, el que disposa el paràgraf anterior, les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia poden optar per assumir la competència per a la resolució de les reclamacions economicoadministratives en única instància, i a aquest efecte són aplicables els procediments esmentats en el paràgraf anterior.

En els casos en què s'assumeixi la competència en els termes exposats al paràgraf anterior, l'òrgan competent de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, ha de conèixer el recurs extraordinari de revisió contra actes fermes de la seva Administració tributària i contra resolucions fermes dels seus propis òrgans economicoadministratius.

2. L'exercici de la funció revisora en la via administrativa delegada s'ha d'ajustar al que disposa el títol V de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que no assumeixin la competència per a la revisió dels actes dictats per aquestes en relació amb els tributs i impostos a què es refereix l'article 54.1 d'aquesta Llei, o que l'assumeixin de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de la lletra c) de l'apartat 1, gaudeixen, si s'escau, de legitimitació per recórrer en alçada ordinària les resolucions dels tribunals economicoadministratius regionals o locals o dels seus òrgans economicoadministratius, segons correspongui, que tinguin per objecte actes dictats per aquestes.

Article 60. *Intervenció, comptabilitat i fiscalització.*

1. Tots els actes, documents i expedients relatius als impostos sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, els tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs dels quals derivin drets i obligacions de contingut econòmic, han de ser intervinguts i comptabilitzats per les comunitats autònomes d'acord amb els principis generals de la Llei general pressupostària.

2. Dels resultats obtinguts en l'aplicació d'aquests tributs s'ha de retre anualment a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat un «compte de gestió de tributs cedits», adaptat a les disposicions que sobre la liquidació dels pressupostos contenen la Llei general pressupostària i, si s'escau, les modificacions que s'hi puguin introduir.

L'estructura d'aquest compte ha de ser determinada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i ha de contenir, respecte a cadascun dels conceptes tributaris cedits, l'import de les liquidacions contretes, la recaptació obtinguda, el pendent de cobrament en finalitzar cada període i l'import dels beneficis fiscals que els afectin.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'adjuntar l'esmentat «compte de gestió de tributs cedits» al compte general de l'Estat de cada exercici, sense perjudici de les actuacions de control financer que consideri oportú portar a terme.

Article 61. *Col·laboració entre administracions.*

1. Les administracions de l'Estat i de la comunitat autònoma de què es tracti, entre si i amb la resta de comunitats autònomes, han de col·laborar en tots els ordres d'aplicació dels tributs, així com en la revisió d'actes dictats en via de gestió tributària.

2. En particular, les administracions:

a) S'han de facilitar tota la informació que mútuament se sol·licitin, i s'han d'establir els procediments d'intercomunicació tècnica necessaris.

b) Els Serveis d'Inspecció han de preparar plans d'inspecció coordinats en relació amb els tributs cedits, sobre objectius i sectors determinats, així com sobre contribuents que hagin canviat la seva residència o domicili fiscal.

c) Han d'arbitrar modalitats específiques de cooperació i assistència amb la finalitat de garantir el control i la correcta aplicació de les exempcions, devolucions i reduccions de

l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

3. Les autoritats, funcionaris, oficines o dependències de l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes no han d'admetre cap tipus de document que li sigui presentat amb una finalitat diferent de la seva liquidació i que contingui fets imposables subjectes a tributs que una altra Administració hagi d'exigir, sense que s'acrediti el pagament del deute tributari liquidat, consti declarada l'exempció per l'oficina competent, o almenys, la presentació en aquesta del document esmentat. De les incidències que es produeixin se n'ha de donar compte immediatament a l'Administració interessada.

4. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot convenir amb les comunitats autònomes l'aportació per aquestes de mitjans financers i materials per a la millora de la gestió de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre patrimoni, de l'impost sobre el valor afegit, dels impostos especials de fabricació i de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.

5. L'Estat ha d'arbitrar els mecanismes que permetin la col·laboració de les comunitats autònomes en els acords internacionals que incideixin en l'aplicació d'aquesta Llei en tot el que afecti les competències tributàries d'aquestes.

Article 62. *Delictes contra la hisenda pública.*

1. Correspon a l'autoritat competent de la comunitat autònoma respectiva posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets que consideri constitutius de delictes contra la hisenda pública d'acord amb el Codi Penal respecte als tributs següents:

- a) Impost sobre patrimoni.
- b) Impost sobre successions i donacions.
- c) Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- d) Tributs sobre el joc.
- e) Impost especial sobre determinats mitjans de transport.
- f) Impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

2. L'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes s'han de comunicar als efectes oportuns els fets amb transcendència per a la seva tipificació com a possible delicte contra la hisenda pública, i dels quals tinguin coneixement com a conseqüència de l'exercici de les seves respectives competències en matèria tributària.

Article 63. *Informació sobre comptes i operacions actives i passives.*

1. La investigació tributària dels comptes i operacions actives i passives dels bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici, s'han de realitzar a fi de l'aplicació dels impostos sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, i sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, tributs sobre el joc, impost especial sobre determinats mitjans de transport i impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs, amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent de la comunitat autònoma respectiva.

2. Les actuacions pertinents s'han de portar a terme de conformitat amb les normes legals i reglamentàries vigents en l'àmbit estatal i sense perjudici de l'estricta compliment del deure de col·laboració establert a l'article 61 d'aquesta Llei.

3. En relació amb les actuacions que en aquest sentit hagi de practicar la Inspecció tributària de les comunitats autònomes fora del seu territori, s'ha de procedir d'acord amb el que preveu l'apartat tres de l'article 58 anterior.

Article 64. *Serveis i avançaments de tresoreria.*

1. El Banc d'Espanya ha de realitzar gratuïtament el servei de tresoreria de les comunitats autònomes. Els altres serveis financers que el Banc d'Espanya pugui prestar a

les comunitats autònomes s'han de regular per convenis especials subscrits a aquest efecte.

2. El Tresor pot efectuar avançaments a les comunitats autònomes a càrrec dels recursos que hagin de percebre a través dels pressupostos generals de l'Estat corresponents a la cobertura financera dels serveis transferits, perquè aquelles puguin fer front a desfasaments transitoris de tresoreria, com a conseqüència de les diferències de venciment dels pagaments i ingressos derivats de l'execució dels pressupostos.

Aquests avançaments han de quedar reemborsats abans de finalitzar l'exercici econòmic en què se satisfacin, excepte si es van concedir a càrrec de la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat, cas en què s'han de reemborsar simultàniament a la pràctica de la liquidació.

TÍTOL IV

Òrgans de coordinació de la gestió tributària

Article 65. *Consell Superior per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària.*

1. El Consell Superior per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària és l'òrgan col·legiat, integrat per representants de l'Administració Tributària de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, encarregat de coordinar la gestió dels tributs cedits.

2. El Consell Superior per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària està presidit pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i integrat pel director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que n'ocupa la vicepresidència primera, cinc representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, els titulars de la Secretaria General d'Hisenda, de la Secretaria General de Finançament Territorial i de la Inspecció General del Ministeri d'Economia i Hisenda, i per un representant de cadascuna de les comunitats autònomes de règim comú i de les ciutats amb estatut d'autonomia, un dels quals es designa per aquestes cada any per ocupar la vicepresidència segona. Les comunitats i ciutats autònomes que tinguin encomanades a dos òrgans o ens diferents les funcions d'aplicació dels tributs i les de disseny o interpretació de la normativa autonòmica, poden designar dos representants, per bé que disposen d'un sol vot.

3. Són funcions del Consell Superior per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària:

a) Emetre informe, abans de la seva aprovació, sobre el Pla d'objectius de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de cada any; rebre i analitzar periòdicament, el seguiment del Pla anual d'objectius i, en el primer quadrimestre de cada any, els resultats del Pla d'objectius de l'any anterior. El Pla d'objectius de cada any ha d'incloure el Pla general autonòmic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, resultat de l'agregació dels plans corresponents de cadascuna de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

b) Establir línies estratègiques d'actuació i prioritats funcionals dels consells territorials per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària.

c) Proposar criteris generals d'harmonització de les polítiques normatives de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia en matèria de tributs cedits, així com de les relatives a la seva gestió.

d) Analitzar els avantprojectes normatius de rang legal que hagin de ser sotmesos a l'aprovació del Govern o Consell de Govern respectiu i que modifiquin la regulació dels tributs cedits, i emetre'n informe. A aquests efectes, l'Administració General de l'Estat i les autonòmiques s'han de comunicar mútuament, per mitjà de la Secretaria Tècnica Permanent del Consell, i amb la suficient antelació, els esmentats avantprojectes.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'han de sotmetre immediatament després de la seva aprovació a informe del Consell Superior els reials decrets lleis, els

decrets lleis de les comunitats autònomes i els projectes de llei, sense perjudici de la seva remissió a les Corts Generals o a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes per a la seva tramitació, en els casos següents:

1r Quan les modificacions legislatives es realitzin per real decret llei o per decrets lleis de les comunitats autònomes.

2n Quan el projecte normatiu modifiqui en tot o en part l'avantprojecte sotmès a anàlisi o informe del Consell Superior, i

3r En general, quan, per qualsevol raó, l'avantprojecte se sotmeti a l'aprovació del Govern estatal o del Consell de Govern autonòmic sense temps suficient per complir el que preveu el paràgraf anterior.

e) Assessorar els òrgans o les entitats estatals i autonòmics competents sobre les qüestions relatives a les necessitats i els problemes que susciti l'aplicació del sistema tributari.

f) Dissenyar la política general de gestió dels tributs cedits, establir directrius per a la seva aplicació i per a la coordinació de la gestió dels esmentats tributs.

g) Dissenyar les línies bàsiques de determinats programes a incloure en els plans de control tributari en relació amb els tributs cedits i acordar les directrius per a l'execució d'actuacions coordinades en determinats programes inclosos en els plans de control, sense perjudici de les competències pròpies de les diferents administracions tributàries.

h) Concretar criteris uniformes sobre el contingut dels intercanvis d'informació de caràcter tributari entre les administracions autonòmiques i entre aquestes i la Hisenda de l'Estat i els procediments comuns per a la realització d'aquests, així com coordinar aquests intercanvis, especialment pel que fa a la comunicació de dades censals.

i) Proposar la implantació de sistemes específics d'intercanvi telemàtic d'informació en assumptes que siguin d'interès mutu per a l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

j) Realitzar estudis, anàlisis i informes en matèria de regulació o aplicació dels tributs cedits per iniciativa pròpia o a sol·licitud del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, del Ministeri d'Economia i Hisenda, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de les conselleries competents en matèria d'Hisenda o dels òrgans o entitats competents per a l'aplicació dels tributs cedits de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

k) Evacuar els informes que li sol·liciti la Junta Arbitral de Resolució de Conflictes en matèria de tributs de l'Estat cedits a les comunitats autònomes.

l) Aprovar propostes d'actuació, coordinar les activitats i ser informada de les accions realitzades pels consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària, i avaluar els resultats de la seva actuació. En especial, li correspon coordinar els criteris aplicats pels consells territorials en l'adopció dels dictàmens sobre la tributació aplicable en el cas de conflicte entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes o ciutats amb estatut d'autonomia en relació amb tributs o deutes tributaris incompatibles.

m) Proposar, rebre per al seu estudi i analitzar els projectes de convenis entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les administracions autonòmiques.

n) Proposar actes susceptibles d'encàrrec de gestió entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, de conformitat amb el que preveu aquesta llei.

4. El seu funcionament pot ser en ple o a través d'una o diverses comissions o grups de treball, temporals o permanents, que, en tot cas, han de tenir una composició paritària entre les representacions de la Hisenda de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia. Els representants de l'Administració tributària de l'Estat en aquestes comissions han de ser designats pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i els de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia pels representants d'aquestes en el Consell Superior. La creació o supressió de les comissions

de treball, la determinació de les seves tasques, competències i règim de funcionament ho ha d'acordar el Consell Superior, d'acord amb les normes de règim interior.

5. El Consell Superior disposa d'una Secretaria Tècnica Permanent, que ocupa un funcionari de l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb rang mínim de subdirector general, que exerceix les funcions següents:

- a) Assistir, amb veu i sense vot, a totes les reunions del Consell Superior i de les comissions o grups de treball, i realitzar respecte a aquestes les funcions de secretari.
- b) Realitzar els estudis, informes o treballs que li encarreguin el Consell Superior o el seu president.
- c) Impulsar i donar suport als treballs del Consell Superior i elaborar una memòria anual dels treballs d'aquesta.
- d) Actuar d'òrgan permanent de relació entre l'Administració Tributària de l'Estat, les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia i els consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària, que han d'informar la Secretaria de les reunions celebrades i dels acords adoptats al seu si.
- e) Elaborar una memòria anual sobre els dictàmens adoptats pels consells territorials per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària relatiu a la tributació aplicable en el cas de conflicte entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes o ciutats amb estatut d'autonomia en relació amb tributs o deutes tributaris incompatibles.

6. El ple del Consell Superior s'ha de reunir, com a mínim, una vegada al semestre, i també quan ho convoqui el president o ho sol·licitin, almenys, tres representants de les comunitats autònomes.

7. Per a l'adopció dels acords, la representació de l'Estat en el Consell Superior ha de tenir el mateix nombre de vots que el conjunt de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia. L'aprovació de directrius i criteris d'actuació en matèries de regulació o gestió dels tributs cedits requereix per a la seva aprovació la majoria absoluta dels components del Consell Superior. L'aprovació de directrius i criteris d'actuació en matèries de regulació o gestió dels tributs cedits la competència dels quals estigui atribuïda a les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, requereix addicionalment l'aprovació majoritària dels representants de les comunitats i ciutats afectades per aquestes.

Article 66. *Consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària.*

1. Els consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària són òrgans col·legiats integrats per representants de l'Administració Tributària de l'Estat i de la comunitat autònoma o de la ciutat amb estatut d'autonomia de què es tracti als quals correspon coordinar la gestió dels tributs cedits en el seu respectiu àmbit territorial.

2. Els consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària exerceixen les funcions següents pel que fa a la gestió dels tributs cedits en el seu respectiu àmbit territorial, d'acord amb les directrius del Consell Superior per a la Direcció i Coordinació de la Gestió Tributària:

- a) Coordinar la gestió dels tributs.
- b) Analitzar i valorar els resultats de la seva aplicació.
- c) Estudiar les propostes i adoptar les decisions que contribueixin a la millora de la seva gestió.
- d) Formular a la Direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i a l'òrgan o entitat de la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia competent en la gestió dels tributs cedits propostes orientades a la millora de l'adequació a la gestió dels mitjans disponibles.
- e) Desenvolupar i concretar els programes inclosos en els plans de control tributari previstos a la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 65, i també dissenyar i planificar l'execució d'actuacions coordinades en determinats programes.

No obstant això, els consells territorials per a la direcció i coordinació de la gestió tributària de les ciutats de Ceuta i Melilla no poden exercir aquestes funcions mentre no es produeixi la cessió de tributs en els termes previstos en el títol III d'aquesta Llei.

f) Col·laborar en la gestió d'aquests tributs, especialment en la d'aquells l'aplicació dels quals afecti els recursos o activitat de l'altra Administració, i en la gestió recaptadora de drets de la hisenda pública autonòmica realitzada per encàrrec o conveni.

g) Analitzar els resultats dels plans d'objectius, i també ser informat periòdicament dels plans anuals d'objectius.

h) Adoptar acords en matèria d'intercanvi d'informació entre les administracions estatal i autonòmica, i analitzar-ne el grau de compliment.

i) Decidir l'aplicació dels actes susceptibles d'encàrrec de gestió entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

j) Proposar, rebre per al seu estudi i analitzar els projectes de convenis entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i l'Administració Tributària Autonòmica.

k) Aprovar els dictàmens que siguin procedents sobre la tributació aplicable en el cas de conflicte entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes o ciutats amb estatut d'autonomia en relació amb tributs o deutes tributaris incompatibles.

l) Adoptar acords encaminats a incentivar l'ús dels serveis telemàtics posats a disposició dels contribuents per les dues administracions.

m) Establir plans conjunts de formació sobre matèries relacionades amb la gestió dels tributs.

3. Els consells territorials estan compostos per quatre representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i quatre de la respectiva comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia. Hi ha tants suplents com titulars, que actuen en cas d'absència o vacant d'algun d'aquests últims.

Un dels representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària és el delegat especial d'aquesta, el qual presideix el Consell Territorial, i un altre és el cap de la Dependència Regional de Relacions Institucionals amb les Administracions Tributàries, que és el que exerceix les funcions de secretari del Consell. Si aquest manca, un altre dels representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària és qui exerceix les funcions de Secretari. Els altres dos representants i els substituïts dels quatre titulars són designats pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària d'entre els funcionaris destinats en l'àmbit de la corresponent delegació especial. Els representants de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia i els seus substituïts són designats per aquestes, i un dels seus membres és el titular del centre directiu competent per a l'aplicació dels tributs cedits.

Els consells territorials de les ciutats de Ceuta i Melilla són presidits pel delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en aquestes ciutats. Les funcions de secretari del Consell les ha d'exercir el funcionari que designi el president del respectiu Consell Territorial.

En funció dels assumptes que s'hagin de tractar, poden ser convocades a les reunions altres persones amb veu, però sense vot.

4. El funcionament dels consells s'ha d'ajustar a les normes següents:

a) S'han de reunir, com a mínim, una vegada cada trimestre, a sol·licitud de qualsevol de les dues parts representades.

b) Els acords s'han d'adoptar per majoria. Pel que fa a l'adopció dels dictàmens als quals fa referència la lletra k) de l'apartat 2 anterior, es requereix acord entre les dues administracions. En cas de desacord, s'ha de plantejar el cas conflictiu davant la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, que l'ha de resoldre amb caràcter vinculant.

Disposició addicional primera. *Ceuta i Melilla.*

Les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla tenen unes necessitats de finançament per les seves competències autonòmiques, l'any base 2007, equivalents al seu Fons de suficiència global en aquest any, que inclou la valoració dels serveis transferits fins a l'1 de gener de 2009 i la subvenció dels òrgans d'autogovern, amb els següents imports per Ciutat:

Ceuta: 16.060,28 milers d'euros.

Melilla: 14.184,34 milers d'euros.

La participació de les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla en els recursos addicionals que s'integren en el sistema és de 9.150 i 6.550 milers d'euros, respectivament, que s'han d'afegir al Fons de suficiència global que proporcionaria l'estatu quo 2009 definit a l'article 5 d'aquesta Llei.

El Fons de suficiència global de cada any ha d'evolucionar per a aquestes ciutats de la mateixa manera que l'establerta per a les comunitats autònomes, és a dir, per l'índex d'evolució que experimenti l'ITE, segons la definició regulada a l'article 20 d'aquesta Llei.

Les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla participen en el Fons de cooperació de l'any 2009 per un import de 5,85 i 5,25 milions d'euros, respectivament. Aquesta participació, que es pressuposta de manera separada al Fons de cooperació, es liquida i s'actualitza amb els mateixos criteris que conté l'article 24 d'aquesta Llei.

Disposició addicional segona. *Comunitat Autònoma de les Canàries.*

En relació amb la Comunitat Autònoma de les Canàries, tant la determinació dels recursos financers del sistema l'any base, de la seva capacitat tributària, de la transferència del Fons de garantia de serveis públics fonamentals i del seu Fons de suficiència global, així com la participació en els fons de convergència autonòmica i el règim de cessió de tributs, s'han de realitzar respectant el que disposi el seu peculiar règim econòmic i fiscal, establert en les lleis que integren el règim econòmic fiscal de les Canàries i les seves normes de desplegament.

Aquest règim fiscal tradicional atorga menys pressió fiscal en el territori canari i sanciona la impossibilitat de compensació o de reducció del volum de despesa corrent o de capital de l'Estat per aquesta causa.

En relació amb el Fons de competitivitat, que preveu l'article 23 d'aquesta Llei, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Canàries, per determinar el compliment de l'objectiu del Fons de competitivitat, recollit a l'apartat 5 de l'esmentat article, respectant la inferior pressió fiscal, s'ha de calcular la seva capacitat fiscal i el seu finançament per càpita d'acord amb les definicions que conté l'apartat 3 de l'esmentat article 23, tenint en compte la participació en els recursos derivats del règim econòmic i fiscal de les Canàries que, d'acord amb la normativa específica aplicable corresponguin a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Canàries a través de l'IGIC, AIEM, IEDMT, la recaptació de l'impost sobre derivats del petroli i del recàrrec de l'IGIC tabac ros i la compensació IGTE corresponent a la comunitat.

Disposició addicional tercera. *Resultat de l'aplicació del Fons de competitivitat.*

Al llarg de la vigència del present sistema, s'ha de tenir en compte la situació de les comunitats autònomes en les quals puguin coincidir transferències negatives del Fons de garantia de serveis públics fonamentals amb Fons de suficiència global negatiu i no assoleixin, després de l'aplicació del Fons de competitivitat, el finançament per càpita mitjà en termes d'habitant ajustat.

En el cas que, en aquestes comunitats autònomes, l'índex de finançament descrit a l'apartat 5 de l'article 23 d'aquesta Llei no assoleixi la unitat després d'haver-se repartit la totalitat dels recursos del Fons de competitivitat, l'Estat ha d'establir la compensació tenint com a límit l'import del Fons de suficiència global negatiu.

Disposició addicional quarta. *Ajornament i fraccionament en el reintegrament de les liquidacions negatives.*

No obstant el que disposen la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, i la secció 3a del títol I d'aquesta Llei, la liquidació negativa global corresponent a cadascun dels anys 2008 i 2009, que, si s'escau, es produeixi, l'han d'abonar les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que hagin acceptat en comissió mixta el sistema que conté aquesta Llei, mitjançant retencions practicades per l'Estat sobre els lliuraments a compte o liquidacions de qualsevol dels recursos, a partir del gener de 2011, en el supòsit de la liquidació negativa de l'exercici de 2008, o a partir del gener de 2012, en el supòsit de la liquidació negativa de l'exercici de 2009, per un import tal, en tots dos casos, que permeti cancel·lar el deute total en un termini màxim de 60 mensualitats iguals.

Una vegada quantificat i comunicat a les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia l'import de la liquidació, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de realitzar les actuacions administratives necessàries per donar compliment efectiu al que assenyalava el paràgraf anterior respecte a la cancel·lació de l'obligació que neix en el moment de determinar l'import de la liquidació.

Disposició addicional cinquena. *Comissions mixtes.*

Una vegada publicada aquesta Llei, els representants de l'Estat s'han de reunir amb els de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia a les comissions mixtes respectives previstes a l'ordenament vigent.

No és necessària la reunió de les comissions mixtes per donar efecte al que preveuen els articles 4, 9, 10 i la disposició addicional primera en relació amb les necessitats globals de finançament, aportació de l'Estat al Fons de garantia i Fons de suficiència global de l'any base, definitius, que ha de determinar l'Estat d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional sisena. *Lleialtat institucional.*

En el marc del principi de lleialtat institucional, l'Administració General ha d'establir tots els mecanismes que garanteixin que les normes estatals que suposin increments de despesa o reduccions dels ingressos tributaris de les comunitats autònomes continguin la valoració corresponent.

D'altra banda, amb la incorporació de recursos addicionals per part de l'Estat a les necessitats de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia en el marc d'aquesta Llei, es garanteix la suficiència financera de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia per al compliment de la totalitat de les obligacions legals existents fins a la data d'aprovació d'aquesta Llei, donant satisfacció al principi de lleialtat institucional.

Disposició addicional setena. *Revisió quinquenal.*

El Comitè Tècnic Permanent d'Avaluació, creat al si del Consell de Política Fiscal i Financera, ha de valorar els diferents aspectes estructurals del sistema de finançament, amb caràcter quinquenal, per informar sobre les possibles modificacions que es puguin sotmetre a la consideració del Consell de Política Fiscal i Financera, en nom d'una millor coordinació financera, garantint l'autonomia i suficiència de les comunitats i l'equilibri i sostenibilitat del sistema.

Disposició addicional vuitena. *Atribució a la Comunitat Autònoma de les Canàries de competències normatives en l'impost general indirecte Canari i en l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Illes Canàries.*

U. En l'impost general indirecte canari, la Comunitat Autònoma de les Canàries té capacitat normativa per regular:

- 1r Les exempcions en operacions interiors.
- 2n Els tipus de gravamen i el tipus de recàrrec sobre les importacions efectuades pels comerciants detallistes.
- 3r Els règims especials.
- 4t Les obligacions formals de l'impost.

Dos. En l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Illes Canàries, la Comunitat Autònoma de les Canàries té capacitat normativa per regular:

- 1r Els béns mobles corporals el lliurament o la importació dels quals determini la realització del fet imposable.
- 2n Les exempcions en operacions interiors.
- 3r Els tipus de gravamen, proporcionals o específics, amb compliment, si s'escau, del que preveu el número 2n de l'apartat tres d'aquesta disposició addicional.
- 4t El règim especial simplificat.
- 5è Les obligacions formals de l'impost.

Tres. L'exercici de cadascuna de les competències normatives esmentades en els apartats u i dos anteriors d'aquesta disposició addicional queda subjecte als requisits següents:

- 1r Respecte al tractament homogeni dels sectors econòmics i als criteris essencials de gravamen que estableix la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, llevat que hi hagi circumstàncies concretes i singulars que justifiquin la seva regulació específica i diferenciada a la Comunitat Autònoma de les Canàries.
- 2n Manteniment d'una estructura de tipus de gravamen fonamentada en l'existència d'un tipus general i un o diversos tipus reduïts.
- 3r Coordinació dels règims simplificat i especial de l'agricultura i ramaderia de l'impost general indirecte canari amb el règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quatre. Els projectes normatius de rang legal de modificació de la normativa dels dos tributs en aplicació de les competències normatives a què es refereixen els apartats u i dos d'aquesta disposició addicional han de ser sotmesos a informe del Ministeri d'Economia i Hisenda, amb caràcter previ a la seva remissió al Parlament de les Canàries.

En el cas d'addició de béns corporals a l'annex V de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, l'informe a què es refereix aquest apartat quatre ha de ser favorable.

El que disposa aquest apartat quatre no és aplicable a l'exercici de competències normatives que afectin les obligacions formals de l'impost general indirecte canari i de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Illes Canàries.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

1. El sistema que conté aquesta Llei regeix des de l'1 de gener de 2009, i produeix amb caràcter general tots els efectes des d'aquesta data, sense perjudici del que preveuen els apartats següents.

2. No obstant el que preveu la secció 3a del títol I, en relació amb els lliuraments a càrrec de tots els recursos del sistema de finançament, en els anys 2009 i 2010 les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia percebran els lliuraments a càrrec dels recursos del sistema regulades a la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es

regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, calculats de conformitat amb el que estableixen els articles 8 a 15 de l'esmentada Llei.

També les comunitats autònomes percebran en els anys esmentats la dotació complementària per al finançament de l'assistència sanitària i la dotació de compensació d'insularitat, les dues mesures financeres derivades de la II Conferència de Presidents, segons el que prevegin les lleis de pressupostos generals de l'Estat corresponents.

3. El valor definitiu, corresponent a l'any 2009 i 2010, dels recursos del sistema de finançament que regula aquesta Llei, és el resultat d'aplicar les normes contingudes a la mateixa Llei.

4. Per calcular el rendiment definitiu de la tarifa autonòmica de l'IRPF de l'any 2009, s'ha de calcular per a cada comunitat autònoma el seu import en el cas que hagués estat en vigor aquell any la cessió d'aquest recurs en els termes de la lletra d) de l'article 8 d'aquesta Llei.

En els casos previstos a l'article 26.2 a) d'aquesta Llei i als únics efectes de determinar el rendiment de la tarifa autonòmica de l'IRPF que se cedeix en l'exercici de 2009, s'entén que la quota líquida autonòmica a què es refereix aquest precepte és el 50% de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica previstes als articles 62 i 73, respectivament, de la Llei de l'IRPF vigent en l'esmentat exercici minorat en els imports següents:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual considerant una cessió del 50%, així com l'exercici de competències normatives realitzat per la comunitat autònoma.

b) El 50% de l'import total de les deduccions previstes als apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 de la Llei de l'IRPF.

c) L'import de les deduccions establertes per la comunitat autònoma.

Això es fa extensible a la part del deute tributari cedit, corresponent a la comunitat autònoma, que preveu l'article 26.2 a) 5è d'aquesta Llei.

5. L'import de les liquidacions definitives dels recursos del sistema corresponents als anys 2009 i 2010 es determina deduïnt del valor definitiu de cadascun dels recursos, els pagaments efectuats a cadascun dels anys de conformitat amb el que indica l'apartat 2 anterior i els avançaments pagats en cadascun d'aquests anys a càrrec dels nous recursos del model. També s'han de deduir els pagaments de la compensació per la supressió de l'impost sobre patrimoni, realitzats el 2009 i 2010 a les comunitats autònomes, així com les transferències realitzades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat d'aquests anys per al finançament dels serveis transferits indicats a la lletra f) de l'article 3 d'aquesta Llei.

Per a les comunitats autònomes de Catalunya, Galícia, Comunitat Valenciana i Canàries, també són deduïbles de les liquidacions definitives de 2009 i del 2010, els imports dels pagaments realitzats per l'Institut Social de la Marina corresponents a aquests anys pel finançament dels serveis traspassats a aquestes comunitats autònomes amb anterioritat a l'any 2002.

6. En les liquidacions definitives dels recursos d'aquest sistema corresponents a cada any, s'han de deduir, si s'escau, els pagaments realitzats en aquest any a cada comunitat autònoma per les recaptacions d'ingressos derivats de l'impost sobre patrimoni.

7. Els fraccionaments de les liquidacions negatives dels recursos del sistema, a què es refereix la disposició addicional quarta d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte a efectes del càlcul del Fons de competitivitat i de la variació de l'ITE.

En aquest cas, en el càlcul del finançament homogeni de la comunitat autònoma l'any 2009, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 23 d'aquesta Llei, s'ha de substituir el valor dels recursos definitius subjectes a liquidació, pels lliuraments a compte, pagaments realitzats i avançaments satisfets a càrrec d'aquests, de conformitat amb l'apartat 5 anterior.

Posteriorment, els reintegraments realitzats de les liquidacions negatives ajornades o fraccionades corresponents a l'any 2009 s'han de descomptar del finançament homogeni de la comunitat autònoma l'any en què es facin efectius.

L'import de les liquidacions negatives ajornades s'han de computar en l'ITE, tal com preveu l'article 20 d'aquesta Llei, en l'exercici en el qual es produeixi el reintegrament.

8. El límit assenyalat als apartats 4 i 5 de l'article 23 d'aquesta Llei, per a l'índex de capacitat fiscal per habitant ajustat, s'estableix en 1,05 per als anys 2009 i 2010 i en 1,06 per a l'any 2011 i següents.

Disposició transitòria segona. *Avançaments el 2009, 2010 i 2011.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè acordi la concessió d'avançaments el 2009, 2010 i 2011, a càrrec dels fons i recursos addicionals, una vegada les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia ho hagin acceptat en comissió mixta, amb la finalitat que puguin rebre els recursos addicionals amb la gradualitat corresponent als percentatges del 70%, 85% i 100%, respectivament.

Els avançaments poden revestir la forma d'avançaments de tresoreria.

Aquests avançaments s'han de cancel·lar en el moment en què es practiquin les liquidacions definitives dels recursos del sistema de finançament corresponent a l'exercici respecte al qual es van concedir.

Disposició transitòria tercera. *Aplicació i revisió del sistema de finançament.*

Tenint en compte l'aplicació gradual dels canvis introduïts en el nou sistema, la primera avaluació dels resultats d'aquest s'ha de fer amb referència a l'any 2013. Fins a aquest exercici, el finançament de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia que no acceptin el sistema que conté aquesta Llei en els 6 mesos següents a l'aprovació d'aquest es regeix, a tots els efectes, per la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, amb les adaptacions que siguin necessàries. La posterior adscripció al sistema que conté aquesta Llei no comporta en cap cas compensacions pels recursos i fons addicionals no percebuts respecte al període comprès entre 2009 i 2013.

En tot cas, mitjançant aquesta Llei queden sense efecte les mesures derivades de la II Conferència de Presidents, relatives a les dotacions complementàries per al finançament de l'assistència sanitària i de compensació d'Insularitat (mesura 1, apartats 2 i 3), així com el Fons pressupostari que instrumenta l'actual Garantia d'Assistència Sanitària (mesura 1, apartat 5).

Com a conseqüència d'això, les dotacions complementàries esmentades que siguin percebudes els anys 2009 i 2010 per les comunitats autònomes que no acceptin el sistema en els 6 mesos següents a l'aprovació d'aquesta Llei, es consideren avançaments a compte del Fons de suficiència definitiu dels anys 2009 i 2010 i, per tant, descomptades en la liquidació definitiva de l'esmentat recurs, determinada d'acord amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre.

Disposició transitòria quarta. *Aplicació de l'article 20.3 d'aquesta Llei en els anys 2009 a 2013.*

L'aplicació de les regles generals d'homogeneïtzació per determinar la variació dels ITE entre l'any base 2007 i els anys 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013 s'ha de concretar en els càlculs següents:

a) Variació de l'ITE entre 2009 i l'any base. Atès que els components dels dos anys tant en lliuraments a compte com en liquidacions estan calculats amb els mateixos termes de cessió, no s'ha de realitzar cap simulació de l'any base.

b) Variació de l'ITE entre 2010 i l'any base. Atès que els components dels dos anys tant en lliuraments a compte com en liquidacions estan calculats amb els mateixos termes

de cessió, no s'ha de realitzar cap simulació de l'any base. L'any 2010 s'han d'imputar a l'ITE els imports de la liquidació de l'any 2008 ingressats o pagats en efectiu o mitjançant compensació.

c) Variació de l'ITE entre 2011 i l'any base. S'ha de procedir a simular el lliurament a compte de l'any base en els termes de cessió corresponents a l'any 2011. Respecte a la liquidació, l'any 2011 s'ha de computar la liquidació dels recursos tributaris cedits computables de l'any 2009, determinada d'acord amb la Llei 21/2001, de 27 de desembre, que s'ingressi o es pagui en efectiu o mitjançant compensació. Així mateix, s'han de computar les liquidacions negatives de 2008 de recursos computables ajornades que s'ingressin en efectiu o per compensació el 2011. En l'any base s'ha d'imputar la liquidació de l'any 2005 realment produïda.

d) Variació de l'ITE entre 2012 i l'any base. Com a lliuraments a compte de l'any base, s'han de tenir en compte els simulats a l'apartat c). La liquidació de l'any 2010 que s'ha d'imputar a l'ITE es determina per diferència entre l'import dels rendiments definitius de conformitat amb la cessió corresponent a 2010 i els lliuraments a compte que es van efectuar. Així mateix, s'han de computar les liquidacions negatives de 2008 i 2009 de recursos computables ajornades que s'ingressin en efectiu o per compensació en 2012. Respecte a l'any base, la liquidació de 2005 s'ha de calcular per diferència entre el rendiment definitiu en els termes de cessió de l'any 2010 i els lliuraments realment efectuats el 2005.

e) Variació de l'ITE entre 2013 i l'any base. Com a lliuraments a compte de l'any base s'han de considerar els simulats a l'apartat c). S'ha de procedir a simular la liquidació de l'any 2005 com a diferència entre el rendiment definitiu en els termes de cessió de l'any 2011 i els lliuraments a compte que s'hagin efectuat d'acord amb els esmentats termes de cessió. Així mateix, s'han de computar les liquidacions negatives de 2008 i 2009 de recursos computables ajornades que s'ingressin en efectiu o per compensació el 2013.

Disposició transitòria cinquena. *Traspassos de serveis publicats a partir de l'1 de gener de 2009.*

Els traspassos de serveis publicats a partir de l'1 de gener de 2009, els valors dels quals l'any base es refereixin a l'any 1999, es convertiran en valors de l'any base 2007, d'acord amb el sistema establert en aquesta Llei, mitjançant l'aplicació del que disposa l'article 21, al cost efectiu del traspàs publicat en el reial decret.

Disposició transitòria sisena. *Compensació per la supressió del gravamen de l'impost sobre patrimoni el 2009, 2010 i 2011.*

Les comunitats autònomes han de rebre en concepte de compensació estatal per la supressió del gravamen de l'impost sobre el patrimoni corresponent a cadascun dels anys 2009, 2010 i 2011, l'import transferit per la Agència Estatal de l'Administració Tributària l'any 2008 a cada comunitat autònoma, per l'impost sobre el patrimoni.

Per fer-ho possible, s'han de fer els ajustos i les correccions necessaris en els recursos del sistema i s'ha de revisar el Fons de suficiència global amb efectes d'1 de gener de 2011, de manera que l'import que correspongui a la compensació estatal de patrimoni integrada en aquest sigui equivalent, l'any 2011, al valor assenyalat en el paràgraf anterior.

Disposició derogatòria.

Llevat del que estableixen les disposicions transitòries d'aquesta Llei, des de l'1 de gener de 2009 queda derogada la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, per a les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que hagin acceptat en comissió mixta el sistema que regula aquesta Llei.

Des de l'1 de gener de 2010 queda derogat l'article primer del Reial decret llei 12/2005, de 16 de setembre, pel qual s'aproven determinades mesures urgents en matèria de finançament sanitari.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència sobre hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni.

Es modifica la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni, en la forma que s'indica a continuació:

U. L'article 3 que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques és un impost cedit parcialment, en els termes que estableixen la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. L'abast de les competències normatives de les comunitats autònomes en l'impost sobre la renda de les persones físiques és el que preveu l'article 46 de la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

3. El càlcul de la quota líquida autonòmica s'ha d'efectuar d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i, si s'escau, la normativa dictada per la respectiva comunitat autònoma. En cas que les comunitats autònomes no hagin assumit o exercit les competències normatives sobre aquest impost, la quota líquida s'ha d'exigir d'acord amb el mínim personal i familiar i les deduccions establerts per l'Estat.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«4. No s'han de sotmetre a tributació les rendes que no excedeixin l'import del mínim personal i familiar aplicable.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«3. El mínim personal i familiar és el resultat de sumar el mínim del contribuent i els mínims per descendents, ascendents i discapacitat a què es refereixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'aquesta Llei, incrementats o disminuïts als efectes de càlcul del gravamen autonòmic en els imports que, d'acord amb el que estableix la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.»

Quatre. L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Escala general de l'impost.*

1. La part de la base liquidable general que excedeixi l'import del mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei ha de ser gravada de la manera següent:

1r A la base liquidable general se li han d'aplicar els tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base liquidable – Fins a euros	Quota íntegra – Euros	Resta base liquidable – Fins a euros	Tipus aplicable – Percentatge
0,00	0,00	17.707,20	12,0
17.707,20	2.124,86	15.300,00	14,0
33.007,20	4.266,86	20.400,00	18,5
53.407,20	8.040,86	D'ara endavant	21,5

2n La quantia resultant s'ha de minorar en l'import derivat d'aplicar a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar l'escala prevista al número 1r anterior.

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen general estatal el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació del que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen general estatal s'expressa amb dos decimals.»

Cinc. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Escala aplicable als residents a l'estranger.*

En el cas dels contribuents que tinguin la residència habitual a l'estranger perquè es dona alguna de les circumstàncies a què es refereixen l'apartat 2 de l'article 8 i l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei, les escales aplicables han de ser l'establerta a l'apartat 1 de l'article 63 i la següent:

Base liquidable – Fins a euros	Quota íntegra – Euros	Resta base liquidable – Fins a euros	Tipus aplicable – Percentatge
0,00	0,00	17.707,20	12,0
17.707,20	2.124,86	15.300,00	14,0
33.007,20	4.266,86	20.400,00	18,5
53.407,20	8.040,86	D'ara endavant	21,5»

Sis. L'apartat 1 de l'article 66 queda redactat de la manera següent:

«1. La base liquidable de l'estalvi, en la part que no correspongui, si s'escau, amb el mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei, es grava amb el tipus del 9 per cent.»

Set. L'apartat 1 de l'article 67 queda redactat de la manera següent:

«1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

- a) La deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'apartat 1 de l'article 68 d'aquesta Llei.
- b) El 50 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 d'aquesta Llei.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 68 queda redactat de la manera següent:

«1. Deducció per inversió en habitatge habitual.

1r Els contribuents es poden deduir el 7,5 per cent de les quantitats satisfetes en el període de què es tracti per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests

efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions que s'estableixin per reglament.

La base màxima d'aquesta deducció és de 9.015 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin correbut a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament aliè, l'amortització, els interessos, el cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris regulats a l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, i altres despeses derivades d'aquesta. En cas d'aplicació dels instruments de cobertura, els interessos satisfets pel contribuent s'han de minorar en les quantitats obtingudes per l'aplicació de l'esmentat instrument.

També poden aplicar aquesta deducció per les quantitats que es dipositen en entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin per reglament, i sempre que es destinin a la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual, amb el límit, conjuntament amb el previst en el paràgraf anterior, de 9.015 euros anuals. En els supòsits de nul·litat matrimonial, divorci o separació judicial, el contribuent pot seguir practicant aquesta deducció, en els termes que s'estableixin per reglament, per les quantitats satisfetes en el període impositiu per a l'adquisició del que va ser durant la vigència del matrimoni el seu habitatge habitual, sempre que continuï tenint aquesta condició per als fills comuns i el progenitor en companyia del qual es quedin.

2n Quan s'adquireixi un habitatge habitual havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres habitatges habituals anteriors, no es pot practicar cap deducció per l'adquisició o rehabilitació del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin les invertides en els anteriors, en la mesura que hagin estat objecte de deducció.

Quan l'alienació d'un habitatge habitual hagi generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació del nou s'ha de minorar en l'import del guany patrimonial al qual s'apliqui l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es pot practicar cap deducció per l'adquisició del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin tant el preu de l'anterior, en la mesura que hagi estat objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r S'entén per habitatge habitual aquell en el qual el contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut aquest termini, es produeixi la mort del contribuent o hi concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de la primera feina o d'una feina més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t També poden aplicar la deducció per inversió en habitatge habitual els contribuents que efectuïn obres i instal·lacions d'adequació al mateix habitatge, inclosos els elements comuns de l'edifici i els que serveixin de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació han de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de les persones amb discapacitat, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Donen dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que s'hagin d'efectuar en l'habitatge habitual del contribuent, per raó de la discapacitat del contribuent o del cònjuge o un parent, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al tercer grau inclusivament, que convisqui amb ell.

c) L'habitatge ha d'estar ocupat per qualsevol de les persones a què es refereix el paràgraf anterior a títol de propietari, arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

d) La base màxima d'aquesta deducció, independentment de la fixada al número 1r anterior, és de 12.020 euros anuals.

- e) El percentatge de deducció és del 10 per cent.
- f) S'entén com a circumstància que necessàriament exigeix el canvi d'habitatge quan l'anterior sigui inadequat a causa de la discapacitat.
- g) Si es tracta d'obres de modificació dels elements comuns de l'edifici que serveixin de pas necessari entre la finca urbana i la via pública, així com les necessàries per a l'aplicació de dispositius electrònics que serveixin per superar barreres de comunicació sensorial o de promoció de la seva seguretat, poden aplicar aquesta deducció a més del contribuent a què es refereix la lletra b) anterior, els contribuents que siguin copropietaris de l'immoble en el qual hi hagi l'habitatge.»

Nou. L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Escala autonòmica de l'impost.*

1. La part de la base liquidable general que excedeixi de l'import del mínim personal i familiar que resulti dels increments o disminucions a què es refereix l'article 56.3 d'aquesta Llei, es grava de la manera següent:

1r A la base liquidable general se li han d'aplicar els tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, de conformitat amb el que preveu la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.

2n La quantia resultant s'ha de minorar en l'import derivat d'aplicar a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar que resulti dels increments o disminucions a què es refereix l'article 56.3 d'aquesta Llei, l'escala prevista al número 1r anterior.

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen general autonòmic, el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació del que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen general autonòmic s'expressa amb dos decimals.»

Deu. L'article 75 queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Especialitats aplicables en els casos d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala prevista al número 1r de l'apartat 1 de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant s'ha de minorar en l'import derivat d'aplicar l'escala prevista al número 1r de l'apartat 1 de l'article 74 d'aquesta Llei a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar que resulti dels increments o disminucions a què es refereix l'article 56.3 d'aquesta Llei, incrementat en 1.600 euros anuals, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència de la minoració.»

Onze. L'article 76 queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Tipus de gravamen de l'estalvi.*

La base liquidable de l'estalvi, en la part que no correspongui, si s'escau, al mínim personal i familiar que resulti dels increments o disminucions a què es refereix l'article 56.3 d'aquesta Llei, es grava amb el tipus del 9 per cent.»

Dotze. L'article 77 queda redactat de la manera següent:

«Article 77. *Quota líquida autonòmica.*

1. La quota líquida autonòmica és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica en la suma de:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 78 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial establerts al seu article 70.

b) El 50 per cent de l'import total de les deduccions previstes en els apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 d'aquesta Llei, amb els límits i els requisits de situació patrimonial que preveuen els articles 69 i 70.

c) L'import de les deduccions establertes per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències previstes a la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.»

Tretze. Es fa una nova redacció de l'article 78.

«Article 78. *Tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual.*

1. El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que regula l'article 68.1 d'aquesta Llei és el resultat d'aplicar a la base de la deducció, d'acord amb els requisits i circumstàncies previstes en aquest, els percentatges que, de conformitat amb el que disposa la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat els percentatges a què es refereix l'apartat anterior, són aplicables els següents:

a) Amb caràcter general el 7,5 per cent.

b) Quan es tracti d'obres d'adequació de l'habitatge habitual per persones amb discapacitat a què es refereix el número 4t de l'article 68.1 d'aquesta Llei, el percentatge és el 10 per cent.»

Catorze. El número 2n de l'apartat 2 de l'article 84 queda redactat de la manera següent:

«2n En qualsevol de les modalitats d'unitat familiar, s'aplica, amb independència del nombre de membres que la integren, l'import del mínim previst a l'apartat 1 de l'article 57, incrementat o disminuït, si s'escau, per al càlcul del gravamen autonòmic en els termes previstos a l'article 56.3 d'aquesta Llei.

Per a la quantificació del mínim a què es refereixen l'apartat 2 de l'article 57 i l'apartat 1 de l'article 60, tots dos d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte les circumstàncies personals de cadascun dels cònjuges que integren la unitat familiar.

En cap cas és procedent l'aplicació dels mínims pels fills, sense perjudici de la quantia que sigui procedent pel mínim per descendents i discapacitat.»

Quinze. S'hi afegix una disposició transitòria quinzena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quinzena. *Escala autonòmica aplicable al període impositiu 2010.*

En el cas que la comunitat autònoma no hagi aprovat l'escala autonòmica amb anterioritat a la data de meritació de l'impost corresponent al període impositiu 2010,

el contribuent ha de calcular el gravamen autonòmic d'aquest període impositiu aplicant l'escala següent:

Base liquidable — Fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0,00	0,00	17.707,20	12,0
17.707,20	2.124,86	15.300,00	14,0
33.007,20	4.266,86	20.400,00	18,5
53.407,20	8.040,86	D'ara endavant	21,5»

Setze. S'hi afegeix una disposició transitòria setzena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria setzena. *Contribuents amb residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma al qual no sigui aplicable el nou model de finançament autonòmic.*

Els contribuents que tinguin la residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma al qual no sigui aplicable el model de finançament previst a la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, han de calcular la quota íntegra estatal i autonòmica d'aquest impost tenint en compte els articles 3, 63, 66, 67, 68, 74, 76, 77 i 78 d'aquesta Llei en la seva redacció vigent a 31 de desembre de 2009.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de novembre, general tributària.*

Es modifica la Llei 58/2003, de 17 de novembre, general tributària, en la forma que s'indica a continuació:

U. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *L'Administració tributària.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, l'Administració tributària està integrada pels òrgans i les entitats de dret públic que exerceixin les funcions regulades en els títols III, IV i V.

2. En l'àmbit de competències de l'Estat, l'aplicació dels tributs, l'exercici de la potestat sancionadora i la funció revisora en via administrativa correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, mentre no hagi estat expressament encomanada per una llei a un altre òrgan o entitat de dret públic.

En els termes previstos a la seva llei de creació, les competències corresponen a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, llevat de la declaració de nul·litat de ple dret que regula l'article 217 i les reclamacions economicoadministratives regulades al capítol IV del títol V d'aquesta Llei.

3. Les comunitats autònomes i les entitats locals exerceixen les competències relatives a l'aplicació dels tributs i l'exercici de la potestat sancionadora derivada de l'esmentada aplicació, així com la funció revisora en via administrativa dels actes dictats en l'exercici d'aquelles, amb l'abast i en els termes previstos a la normativa que resulti aplicable i el seu sistema de fonts.

4. L'Estat i les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia poden subscriure acords de col·laboració per a l'aplicació dels tributs i per a l'exercici de les funcions de revisió en la via administrativa.

5. Així mateix, es poden establir fórmules de col·laboració per a l'aplicació dels tributs entre les entitats locals, així com entre aquestes i l'Estat o les comunitats autònomes.»

Dos. L'article 226 queda redactat de la manera següent:

«Article 226. *Àmbit de les reclamacions economicoadministratives.*

Es pot reclamar en via economicoadministrativa en relació amb les matèries següents:

- a) L'aplicació dels tributs de l'Estat o dels recàrrecs establerts sobre aquests i la imposició de sancions tributàries que realitzin l'Administració General de l'Estat i les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquesta i les administracions tributàries de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia.
- b) Qualsevol altra que s'estableixi per precepte legal de l'Estat exprés.»

Tres. L'apartat 5 de l'article 227 queda redactat de la manera següent:

«5. No s'admeten reclamacions economicoadministratives respecte als actes següents:

- a) Els que donin lloc a reclamació en via administrativa prèvia a la judicial, civil o laboral o posin fi a aquesta via.
- b) Els dictats en procediments en els quals estigui reservada al ministre d'Economia i Hisenda o al secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos la resolució que ultimate la via administrativa.
- c) Els dictats en virtut d'una llei de l'Estat que els exclouï de reclamació economicoadministrativa.»

Quatre. L'article 228 queda redactat de la manera següent:

«Article 228. *Òrgans economicoadministratius.*

1. El coneixement de les reclamacions economicoadministratives correspon amb exclusivitat als òrgans economicoadministratius, que han d'actuar amb independència funcional en l'exercici de les seves competències.

2. En l'àmbit de competències de l'Estat, són òrgans economicoadministratius:

- a) El Tribunal Economicoadministratiu Central.
- b) Els tribunals economicoadministratius regionals i locals.

3. També té la consideració d'òrgan economicoadministratiu la Sala Especial per a la Unificació de Doctrina.

4. Correspon a cada comunitat autònoma i cada ciutat amb estatut d'autonomia determinar la seva estructura administrativa per a l'exercici de la funció revisora en l'àmbit de les reclamacions economicoadministratives, tot això sense perjudici de la tasca unificadora de l'Estat que exerceixen el Tribunal Economicoadministratiu Central i la Sala Especial per a la Unificació de Doctrina que estableix l'apartat anterior.

5. La competència dels òrgans economicoadministratius és irrenunciable i improrrogable i no pot ser alterada per la voluntat dels interessats.»

Cinc. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«Article 229. *Competències dels òrgans economicoadministratius.*

1. El Tribunal Economicoadministratiu Central coneix:

a) En única instància, de les reclamacions economicoadministratives que s'interposin contra els actes administratius dictats pels òrgans centrals del Ministeri d'Economia i Hisenda o altres departaments ministerials, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat, així com, si s'escau, contra els actes dictats pels òrgans superiors de l'Administració de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia.

També coneix en única instància de les reclamacions en les quals s'hagi d'escoltar o s'hagi escoltat com a tràmit previ el Consell d'Estat.

b) En única instància, de les reclamacions economicoadministratives que s'interposin contra els actes administratius dictats pels òrgans perifèrics de l'Administració General de l'Estat, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat o, si s'escau, pels òrgans de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia no compresos a la lletra anterior, i també contra les actuacions dels particulars susceptibles de reclamació, quan, fins i tot podent presentar-se la reclamació en primera instància davant el tribunal economicoadministratiu regional o local corresponent o, si s'escau, davant l'òrgan econòmic administratiu de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia, la reclamació s'interposi directament davant el Tribunal Economicoadministratiu Central, d'acord amb el que disposa l'apartat 5 d'aquest article.

c) En segona instància, dels recursos d'alçada ordinaris que s'interposin contra les resolucions dictades en primera instància pels tribunals economicoadministratius regionals i locals i, si s'escau, com a conseqüència de la tasca unificadora de criteri que correspon a l'Estat, contra les resolucions dictades pels òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia.

d) Dels recursos extraordinaris de revisió, llevat dels supòsits a què es refereix l'article 59.1.c) últim paràgraf de la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, i dels extraordinaris d'alçada per a la unificació de criteri.

e) De la rectificació d'errors en els quals incorrin les seves pròpies resolucions, d'acord amb el que disposa l'article 220 d'aquesta Llei.

2. Els tribunals economicoadministratius regionals i locals coneixen:

a) En única instància, de les reclamacions que s'interposin contra els actes administratius dictats pels òrgans perifèrics de l'Administració General de l'Estat, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, pels òrgans de l'Administració de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia no compresos en el paràgraf a) de l'apartat anterior, quan la quantia de la reclamació sigui igual o inferior a l'import que es determini per reglament.

b) En primera instància, de les reclamacions que s'interposin contra els actes administratius dictats pels òrgans esmentats en el paràgraf a) d'aquest apartat, quan la quantia de la reclamació sigui superior a l'import que es determini per reglament.

c) De la rectificació d'errors en els quals incorrin les seves pròpies resolucions, d'acord amb el que disposa l'article 220 d'aquesta Llei.

3. Els òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia coneixen, si s'escau, i llevat del que disposa l'article 59.1.c), segon paràgraf, de la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia:

a) En única instància, de les reclamacions que s'interposin contra els actes administratius dictats pels òrgans de l'Administració de les comunitats autònomes i

de les ciutats amb estatut d'autonomia no compresos en el paràgraf a) de l'apartat 1, quan la quantia de la reclamació sigui igual o inferior a l'import que es determini per reglament.

b) En primera instància, de les reclamacions que s'interposin contra els actes administratius dictats pels òrgans esmentats en el paràgraf a) d'aquest apartat quan la quantia de la reclamació sigui superior a l'import que es determini per reglament.

c) De la rectificació d'errors en els quals incorrin les seves pròpies resolucions, d'acord amb el que disposa l'article 220 d'aquesta Llei.

4. Els tribunals economicoadministratius regionals i locals i, si s'escau, els òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia, també coneixen de les reclamacions que s'interposin contra actuacions dels particulars en matèria tributària susceptibles de reclamació economicoadministrativa, en primera o única instància segons si la quantia de la reclamació excedeix o no l'import que es determini per reglament, llevat del que disposa l'article 59.1.c), segon paràgraf, de la Llei 22/2009, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

En aquests casos, la competència dels tribunals economicoadministratius regionals i locals i dels òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia està determinada pel domicili fiscal de la persona o entitat que interposi la reclamació.

5. Quan la resolució de les reclamacions economicoadministratives sigui susceptible de recurs d'alçada ordinari davant el Tribunal Economicoadministratiu Central, la reclamació es pot interposar directament davant d'aquest òrgan.

6. A cada comunitat autònoma hi ha d'haver un tribunal economicoadministratiu regional. A cada ciutat amb estatut d'autonomia hi ha d'haver un tribunal economicoadministratiu local.

L'àmbit dels tribunals economicoadministratius regionals i locals ha de coincidir amb el de la respectiva comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia i la seva competència territorial per conèixer de les reclamacions economicoadministratives es determina de conformitat amb la seu de l'òrgan que hagi dictat l'acte objecte de la reclamació. Als tribunals economicoadministratius regionals es poden crear sales desconcentrades amb l'àmbit territorial i les competències que fixi la normativa tributària.»

Sis. L'article 239 queda redactat de la manera següent:

«Article 239. *Resolució.*

1. Els tribunals no es poden abstenir de resoldre cap reclamació sotmesa al seu coneixement sense que es pugui al·legar dubte racional o deficiència en els preceptes legals.

2. Les resolucions dictades han de contenir els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es basin i han de decidir totes les qüestions que se suscitin en l'expedient, hagin estat plantejades pels interessats o no.

3. La resolució pot ser estimatòria, desestimatòria o declarar la inadmissibilitat. La resolució estimatòria pot anul·lar totalment o parcialment l'acte impugnat per raons de dret substantiu o per defectes formals.

Si la resolució aprecia defectes formals que han disminuït les possibilitats de defensa del reclamant, es produeix l'anul·lació de l'acte en la part afectada i s'ha d'ordenar la retroacció de les actuacions al moment en què es va produir el defecte formal.

4. S'ha de declarar la inadmissibilitat en els casos següents:

a) Quan s'impugnin actes o resolucions no susceptibles de reclamació o recurs en la via economicoadministrativa.

- b) Quan la reclamació s'hagi presentat fora de termini.
- c) Quan falti la identificació de l'acte o actuació contra el qual es reclama.
- d) Quan la petició que conté l'escrit d'interposició no guardi relació amb l'acte o actuació recorregut.
- e) Quan concorrin defectes de legitimació o de representació.
- f) Quan hi hagi un acte ferm i consentit que sigui el fonament exclusiu de l'acte objecte de la reclamació, quan es recorri contra actes que reproduïxin altres d'anteriors definitius i fermes o contra actes que siguin confirmatoris d'altres de consentits, i també quan hi hagi cosa jutjada.

Per declarar la inadmissibilitat el tribunal, pot actuar de forma unipersonal.

5. La resolució que es dicti té plena eficàcia respecte als interessats als quals s'hagi notificat l'existència de la reclamació.

6. Amb caràcter previ, si s'escau, al recurs d'alçada ordinari, es pot interposar davant el tribunal recurs d'anul·lació en el termini de 15 dies exclusivament en els casos següents:

- a) Quan s'hagi declarat incorrectament la inadmissibilitat de la reclamació.
- b) Quan s'hagin declarat inexistents les al·legacions o proves oportunament presentades.
- c) Quan s'al·legui l'existència d'incongruència completa i manifesta de la resolució.

També es pot interposar recurs d'anul·lació contra l'acord d'arxivament d'actuacions a què es refereix l'article anterior.

L'escrit d'interposició ha d'incloure les al·legacions i s'hi han d'adjuntar les proves pertinents. El tribunal ha de resoldre sense més tràmit en el termini d'un mes; en cas contrari, el recurs s'entén desestimat.

7. La doctrina que de manera reiterada estableixi el Tribunal Económico-administratiu Central vincula els tribunals económico-administratius regionals i locals i els òrgans económico-administratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia i la resta de l'Administració tributària de l'Estat i de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia. El Tribunal Económico-administratiu Central ha de recollir de manera expressa en les seves resolucions i acords que es tracta de doctrina reiterada i ha de procedir a publicar-los segons el que disposa l'apartat 2 de l'article 86 d'aquesta Llei. En cada Tribunal Económico-administratiu, el criteri establert pel seu ple vincula les sales i el de tots dos, els òrgans unipersonals. Les resolucions i els actes de l'Administració tributària que es fonamentin en la doctrina establerta de conformitat amb aquest precepte ho han de fer constar de manera expressa.»

Set. L'article 241 queda redactat de la manera següent:

«Article 241. *Recurs d'alçada ordinari.*

1. Contra les resolucions dictades en primera instància pels tribunals económico-administratius regionals i locals, i pels òrgans económico-administratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia s'hi pot interposar recurs d'alçada ordinari davant el Tribunal Económico-administratiu Central en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de les resolucions.

2. Quan el recurrent s'hagi personat en el procediment en primera instància, l'escrit d'interposició ha de contenir les al·legacions i s'hi han d'adjuntar les proves oportunes, i són admissibles únicament les proves que no s'hagin pogut aportar en primera instància.

3. Estan legitimats per interposar aquest recurs els interessats, els directors generals del Ministeri d'Economia i Hisenda i els directors de Departament de

l'Agència Estatal d'Administració Tributària en les matèries de la seva competència, així com els òrgans equivalents o assimilats de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia en matèria de la seva competència.

4. En la resolució del recurs d'alçada ordinari és aplicable el que disposa l'article 240 d'aquesta Llei.»

Vuit. L'article 242 queda redactat de la manera següent:

«Article 242. *Recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri.*

1. Les resolucions dictades pels tribunals economicoadministratius regionals i locals i pels òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia que no siguin susceptibles de recurs d'alçada ordinari i, si s'escau, les dictades pels òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia en única instància, poden ser impugnades, mitjançant el recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri, pels directors generals del Ministeri d'Economia i Hisenda i pels directors de Departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i pels òrgans equivalents o assimilats de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia respecte a les matèries de la seva competència, quan considerin greument danyoses i errònies les resolucions, quan no s'adeqüin a la doctrina del Tribunal Economicoadministratiu Central o quan apliquin criteris diferents dels emprats per altres tribunals economicoadministratius regionals o locals o pels òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia.

Quan els tribunals economicoadministratius regionals o locals o els òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia dictin resolucions adoptant un criteri diferent al seguit amb anterioritat, ho han de fer constar de manera expressa en les resolucions.

2. El termini per interposar el recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri és de tres mesos comptats des de l'endemà de la notificació de la resolució.

Si la resolució no ha estat notificada a l'òrgan legitimat per recórrer, el termini de tres mesos per interposar el recurs s'ha de comptar des del moment en què l'òrgan tingui coneixement del contingut essencial d'aquesta per qualsevol mitjà.

El document acreditatiu de la notificació rebuda o, si s'escau, del coneixement del contingut essencial de la resolució s'ha d'adjuntar a l'escrit d'interposició del recurs.

3. La resolució s'ha de dictar en el termini de sis mesos i ha de respectar la situació jurídica particular derivada de la resolució recorreguda, unificant el criteri aplicable.

4. Els criteris establerts a les resolucions d'aquests recursos són vinculants per als tribunals economicoadministratius, per als òrgans economicoadministratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia i per a la resta de l'Administració tributària de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.»

Nou. L'article 243 queda redactat de la manera següent:

«Article 243. *Recurs extraordinari per a la unificació de doctrina.*

1. Contra les resolucions en matèria tributària dictades pel Tribunal Economicoadministratiu Central es pot interposar recurs extraordinari per a la unificació de doctrina pel director general de tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, quan estigui en desacord amb el contingut de les resolucions.

El recurs extraordinari també pot ser interposat pels directors generals de tributs de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, o òrgans equivalents,

quan el recurs tingui l'origen en una resolució d'un òrgan dependent de la respectiva comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia.

2. És competent per resoldre aquest recurs la Sala Especial per a la Unificació de Doctrina, que es compon pel president del Tribunal Económico-administratiu Central, que la presideix, tres vocals de l'esmentat Tribunal, el director general de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el director general o el director del Departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del qual depengui funcionalment l'òrgan que hagi dictat l'acte a què es refereix la resolució objecte del recurs i el president del Consell per a la Defensa del Contribuent.

Quan el recurs tingui l'origen en una resolució d'un òrgan dependent d'una comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia, les referències al director de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i al director general o director del Departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'entenen realitzades als òrgans equivalents o assimilats de l'esmentada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia.

3. La resolució que es dicti s'ha d'adoptar per decisió majoritària dels integrants de la Sala Especial. En cas d'empat, el president sempre té vot de qualitat.

4. La resolució s'ha de dictar en el termini de sis mesos i ha de respectar la situació jurídica particular derivada de la resolució recorreguda, establint la doctrina aplicable.

5. La doctrina establerta en les resolucions d'aquests recursos és vinculant per als tribunals económico-administratius, per als òrgans económico-administratius de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia i per a la resta de l'Administració tributària de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.»

Deu. La disposició addicional tretzena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretzena. *Participació de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia en els tribunals económico-administratius.*

1. Les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia que no assumeixin la funció revisora en via económico-administrativa dels actes dictats per aquestes en relació amb els tributs estatals, poden participar en els tribunals económico-administratius de l'Estat, en els termes que s'estableixin per reglament, de les formes següents:

a) Mitjançant el nomenament de funcionaris de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia de conformitat amb el que indica la disposició addicional dotzena d'aquesta Llei.

b) Mitjançant la creació al si del Tribunal Económico-administratiu Regional i local, i en virtut de Conveni subscrit entre el Ministeri d'Economia i Hisenda i l'òrgan superior competent de la comunitat autònoma i de la ciutat amb estatut d'autonomia d'una sala especial per resoldre sobre les reclamacions que versin sobre els actes dictats per les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia en relació amb els tributs estatals. Aquesta sala especial ha de tenir el mateix nombre de membres del Tribunal Regional i Local i de l'Administració tributària de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia i ha de ser presidida pel president del Tribunal, que té vot de qualitat.

La Sala Especial ha de resoldre totes les reclamacions que versin sobre els actes dictats per les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia en relació amb els tributs estatals, llevat de les que tractin exclusivament sobre actes dictats en el procediment de recaptació.

Les reclamacions les tramita el secretari del Tribunal, que també és el secretari i forma part de la sala especial, pel procediment general que regula la subsecció 1a

de la secció 2a del títol V d'aquesta Llei, i no hi és aplicable el procediment abreujat davant òrgans unipersonals regulat a la secció 3a del mateix títol.

2. A falta de conveni, s'ha de procedir en la forma que preveu la lletra a) de l'apartat anterior, segons aquest estableixi per reglament.»

Disposició final quarta. *Modificació de l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.*

Se suprimeixen el subapartat 4 de l'apartat tres i l'apartat tres bis de l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», tot i que té efecte des de l'1 de gener de 2009, excepte els preceptes i les disposicions següents, que entren en vigor i tenen efecte a partir de l'1 de gener de 2010:

L'article 46 i la disposició final segona.

L'article 28, quant al període de residència a l'impost sobre successions i donacions.

L'article 59, quant a la delegació de la revisió en la via economicoadministrativa.

El títol IV relatiu als òrgans de coordinació de la gestió tributària.

La disposició final tercera.

La disposició final quarta.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de desembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ